

ذکار المؤمنین

جلد دوم

نور محمد، صاحب
ن

جلد دوم (مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالبهاء)

مجموعه مبارکه مسمّاة به

اذکار المقرّبین

گرد آوری از : عبدالحمید اشراق خاوری

مؤسسه ملی مطبوعات امری

طبع طهران - ایران

چاپ چهارم ، ۱۱۶ بدیع

۱۳۳۸ شمسی / ۱۹۵۹ میلادی

Volume 2 (Collected Prayers of `Abdu'l-Baha)

Adhkáru'l-Muqarrabín

Compiled By: Abdu'l-Hamid Ishraq Khavari

National Institute of Bahá'í Publications

Tehran – Iran

Fourth Edition, 116 Baha'i Era (B.E.)

1959 A.D.

توجه : مطالب این قسمت، جزء چاپ اصلی و قدیمی این کتاب نمی باشد و غیر مصوب و غیر رسمی است.

Attention/ Note: The contents of this section are NOT a part of the original edition of this book and it is a provisional copy.

[This page intentionally left blank.]

مجموعه مبارکه مسعاه به

از کار المقربین

(جلد دوم)

که حسب الامر محفل مقدس روحانی ملی
بهائیان ایران شیدالله ارکانه تنظیم و پس
از تصویب لجنه مجله ملی نشریات امری
منتشر شده است.

موسسه مطبوعاتی امری

برای بار چهارم تکثیر و نشر شود

طهران - ایران

۱۱۶ بدیع

جلد دوم مجموعه مبارکه مصماة به

اذکار المقربین

شامل مناجاتهای عربیه و فارسیه صادره
 از کلام اظهر حضرت من اراده الله جل ثناء
 که حسب الامر محفل مقدس روحانی ملی
 بهائیان ایران شید الله ارگانه تنظیم شده و
 پس از مراجعه بلجنه جلیله ملی نشریات امریه
 لجنه محترمه ملی نشر آثار بتکثیر آن اقدام

نموده است.

ایران - طهران

مقدمه

حسب الامر محفل مقدس روحانی ملی
 بهائیان ایران شید الله ارکانه اینعبد بتهیه
 و تنظیم مجموعه مسماة به (اذکار المقربین) در
 سه مجلد اقدام نمود .
 مجلد اول اذکار المقربین "مشمول بس
 مناجاتهای مبارکه صادره از قلم مقتدر حضرت
 رحمن "جمالقدم" جلّ جلاله است .
 این مجموعه مبارکه که ملاحظه میفرمائید
 "مجلد ثانی اذکار المقربین" است که شامل
 مناجاتهای صادره از کلام اطهر مرکز میثاق

الهی "حضرت عبدالبهاء" جل ثناءه میباشد
و مشتمل بر پنج فصل و خاتمه است.

فهرست این مجموعه مبارکه بقرار ذیل
است:

فصل اول - شامل مناجات‌هایی است که
مناسب است در محافل و مجامع عمومی تلاوت
شود.

فصل دوم - شامل مناجات‌هاییست که در
حال انفراد تلاوت آنها مناسب است.

فصل سوم - شامل مناجات‌هایی است
که برای ناشرین نفعات و نفوسیکه قصد تبلیغ

امرالله دارند نازل شده است.

فصل چهارم - مناجاتهای مخصوص

• اما الرحمن •

فصل پنجم - مناجاتهای مخصوص اطفال

• بنین و بنات •

خاتمه - مناجات لقاء

مجلد سوم "از کارالمقربین" شامل مناجاتهای

صا دره از کلك اطهر حضرت ولی امرالله جل

سلطانهاست که بزودی - انشاءالله - منتشر

خواهد شد •

چون محفل مقدس روحانی ملی بهائیان

ایران باینعبد ذلیل فرمودند که مناجاتهای
 عربیه باید دارای اعراب باشد لهذا اینعبد
 با دقت کامل و تمعّن وافق با اعراب مناجاتهای
 عربیه حسب الامر اقدام نمود و بحمد الله و منه
 این نسخه گرانبها بدون هیچگونه اشتباه
 و غلطی چه از حیث اعراب و چه از جهت
 املائی کلمات فراهم و آماده گردید بنا بر این
 احبای عزیز الهی و یاران گرامی مطمئن باشند
 که بهیچوجه اشتباه و غلطی از هیچ جهت
 در این مجموعه وجود ندارد لغات مشکله
 مند رجه در مناجاتهای عربیه نیز بترتیب حروف

الفبا تنظیم و باممنی و ترجمه فارسی آن در
 آخر این رساله ضمیمه گردید . امید که این
 اقدام منظور نظر امنای الهی و احبای -
 رحمانی گردد و در احوال توجیه بساحت قدس
 حق قدیر این عبد ذلیل را بادهای خیر برده رقه
 الطاف همراه کنند .

طهران - شهر المشیه ۱۰۴

اشراق خاوری

فصل اول - مناجاتهای که مناسب

است در محافل و مجامع عمومی تلاوت شود .

قولها لاهی :

(۱)

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ الْعِبَادُ مُخْلِصُونَ -

مَنْجِدُونَ مُشْتَعِلُونَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ يُنَادُونَ -

بِاسْمِكَ وَيَنْطِقُونَ بِالشَّاهِدِ عَلَيْكَ وَيَتَوَقَّدُونَ

بِالنَّارِ الْمُشْتَعِلَةِ فِي سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ -

يُسْتَفِيضُونَ مِنْ أَمْطَارِ سَحَابِ فِرْدَاؤِيَّتِكَ وَ

يَتَضَرَّعُونَ إِلَيَّ مُلْكُوتٍ وَحُدَاؤِيَّتِكَ وَلَا يَبْتَغُونَ

إِلَّا رِضَاكَ وَوِضْوَانَ بِقَضَائِكَ رَبِّ انصُرْهُمْ
 بِجُنُودٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَأَيِّدْهُمْ بِشِدَّةِ الْقُوَى
 وَأَجْعَلْ وُجُوهُهُمْ سَاطِعَةً بِأَنْوَارِ الْهُدَى حَتَّى
 يَكُونُوا آثَارَ رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَأَجْزُلَ عَلَيْهِمُ
 الْعَطَاءُ وَاكْشِفْ لَهُمُ الْغِطَاءَ وَاخْتِصِمْهُمْ -
 بِمَوْهَبَتِكَ الَّتِي لَا تَنْتَاهَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ .

(٢)

اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ أَيُّدُ أَحِبَّائِكَ الْمُخْلِصِينَ عَلَيَّ

الْإِقْتِفَاءُ بِالنُّورِ الْمُبِينِ وَوَفِيقَ عِبِيدِكَ الْمُقَرَّبِينَ
 عَلَى نَشْرِ نَفْحَاتِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ حَتَّى يُلْتَهُوْا
 عَنْ شُبُهَاتِ النَّا قِضِيِّنَ بِتَبْلِيغِ دِيْنِكَ الْمُنِيرِ وَبِثِّ
 تَعَالِيْمِكَ وَإِشَاعَةِ آثَارِكَ وَادَاعَةِ بِيِّنَاتِكَ بِيْسِنِ
 الْخَافِقِيْنَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيْمُ الرَّحِيْمُ الْعَزِيْزُ الْوَهَّابُ
 وَأَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْقَوِيُّ الْمُخْتَارُ

٤٤

(٣)

هو الله

خد اوند مهربانا اين جمع در نخل رحمت

تواند و این نفوس متوجه بملکوت تو خدا یا —
 بند گانیم گرم عنایت کن، فقرائیم از کفر آسمانی
 بخش نادانیم بحقایق اشیاء دلالت کن،
 ضعیفیم قوت آسمانی رسان، فانی هستیم
 بعالم بقاء در آرزو محتاجیم و منتظر تا بید تو
 اگر عنایتت رسد قطره دریا شود ذره آفتاب
 گردد اگر از لطافت محروم ماند از هر چیز بی بهره
 و نصیب شود پس عنایت کن و مرحمت فرما تا علم
 وحدت عالم انسانی بلند نمائیم و نورانیست
 آسمانی شرق و غرب را احاطه کند جمیع
 احزاب متحد شوند و حیات ابدی جویند و ترویج

وحدت عالم انسانی نمایند و صلح عمومی
انتشار دهند. توئی کریم توئی^۹ معطی توئی

مهربان • عع

(۴)

هو الله

پرورد گارا آمرزگار این بندگان را پناه
توئی واقف اسرار و آگاه توئی جمیع ما عا جزیم و
تو مقتدر و توانا جمیع ما گنه کاریم و توئی غافر
الذ نوب و رحیم و رحمن پرورد گارا نظیر
بقصور ما منما بفضل و موهبت خویش معامله کن
خطا ما بسیار است ولی بحر رحمت تویی پایان

عجز ما بسیار است و لکن تا یید و توفیق تو آشکار
 پس تاء یید ده و توفیق بخش و ما را با آنچه سزاوار
 درگاه تستموفق نماید لها را روشن کن و چشمها
 را بینا نما و گوشها را شنوا کن مردگان را زنده فرما
 و مریضان را شفا بخش فقیران را غنی نما و خائفان
 را امنیت بخش و ما را در ملکوت خویش قبول نما
 و بنور هدایت روشن کن توئی مقتدر توئی
 توانا توئی کریم توئی رحیم و توئی مهربان .

۴۴

(۵)

اللَّهُمَّ، اللَّهُمَّ، اللَّهُمَّ، إِنَّ هَذِهِ الْعَصَبَةُ الْكُبْرَى
 وَالْثَلَاثَةُ الْعُظْمَى قَامَتْ عَلَى خِدْمَتِكَ وَتَرْوِجِ

الْفَنُونَ بِعِزِّ مَوْفُورٍ بِأَقْصُورٍ فُتُورٍ رَبِّ أَقْبَسُلُ
 مِنْهُمْ هَذَا الْإِنْفَاقَ وَأَيْدُهُمْ بِجُنُودِكَ فِي يَوْمِ
 الْمِيثَاقِ وَأَجْعَلُهُمُ الْآيَاتِ الْكُبْرَى بَيْنَ الْوَرَى
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ أَنْتَ
 الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ .

(٦)

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لِأَعْبَادِ خَرَقُوا الْمُحْجَبَاتِ
 وَهَتَكُوا السُّبْحَاتِ وَفَتَكُوا هَيْأَتِ الشَّبَهَاتِ
 وَأَسْتَفْنُوا عَنِ الْأَشَارَاتِ وَأَنْجَدُ بُوَابًا لِشَارَاتِ

تَرَكَوا الْمَنْهَجَ الْمُسْتَقِيمَ وَسَلَكُوا الصِّرَاطَ
 الْمُسْتَقِيمَ وَأَسْتَنْشَقُوا رَائِحَةَ جَنَّةِ النَّعِيمِ وَقَرَّتْ
 أَعْيُنُهُمْ بِمُشَاهَدَةِ النُّورِ الْمُبِينِ وَطَفَحَتْ قُلُوبُهُمْ
 بِسُرُورٍ عَظِيمٍ فِي هَذَا الْقُرْنِ الْمَجِيدِ وَالْعَصْرِ
 الْكَرِيمِ رَبِّ أَيْدِيهِمْ بِجُيُوشِ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَأَشْدَدِ
 أَزُورِهِمْ بِجُنُودِ مَلَائِكَةِ الْأَيْمَنِ وَنُورِ أَبْصَارِهِمْ
 بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ قُدْرَتِكَ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 وَطَيْبِ سَرَائِرِهِمْ بِمَوْهِبَتِكَ الْكُبْرَى وَنُورِ ضَمَائِرِهِمْ
 بِشُعَاعِ سَاطِعِ مَنْ أَنْفِكَ الْأَيْمَنِ إِنَّكَ أَنْتَ

الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ وَإِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . عبد البهاء عباس

(۷)

هوایا بهی

ای پروردگارا این بیچارگان شیفته روی-
تواند و افتاد هگویی تووسرمست جام هوی تسوو
عاشقان خوی تود رهجرانت گریبان دریدند و
درحرمان زهر فواق چشیدند شب وروزگریبان
تواند و روزو شب نالان بسوی توجزتوند انند
و غیراز تونشنا سند وجز بسوی توننالند توئی

ملجاء و پناهشان و توئی مبداء و منتهایشان
 اگر برانی و یا بخوانی و بپذیری و یا آبروی
 بندگان بریزی بزرگواری و یا شرمسار فرمائی
 توئی مختار توئی پروردگار توئی آموزگار اگر
 پیسندی هر مستمند ارجمند گرد و اگر برانی هر
 بزرگواری خوار شود و هر گلی خار گرد و هر سروری
 خاک رهگذار پس ای آموزگار این بندگان را
 بنواز و گار این افتادگان را بساز شمعش در قلوبشان
 روشن کن و شهاب ثاقب بر هر اهرمن نعمات نسور
 یزدانیت بر افروزد و پرده ظلمات شبهاست -
 بسوزد توئی قادر و بینا و حی و توانا و داننده

و شنوارازد رون را ابرازنما خارزارد لهارا گلشن
 و گلزار کن روح را فتوحی بخش و جان و وجد^ن ا
 را بشارت و نشئه صبو حی عنایت فرما . ع ع

(۸)

هو الله

پرورد گارامهربانان این جمع توجّه بتودارند
 مناجات بسوی تونمایند در نهایت تضرّع^س
 بملکوت توتبتل کنند و طلب عفو و غفران نمایند
 خدایا این جمع را محترم کن این نفوس را
 مقدّس نما انوار هدایت تابان کن قلوب را منور
 فرما نفوس را مستبشر کن جمیع را در ملکوت خود

د اخل فرما و در و جهان گامران نماخذ ایا
 ماذ لیلیم عزیز فرما عا جزیم قدرت عنایت فرما
 فقیریم از کثر ملکوت غنی نما علیلیم شفاعت
 کن خدا ایا برضای خود دلالت فرما و از شئون
 نفس و هوی مقدّس دل ار خدا ایا ما را بر محبت خود
 ثابت نما و بر جمیع خلق مهربان فرما موفّق
 بر خدمت عالم انسانی کن تا بجمیع بندگانست
 خدمت نمائیم جمیع خلقت را دوست داریم و
 بجمیع بشر مهربان باشیم خدا ایا توئی مقتدر
 توئی رحیم توئی غفور و توئی بزرگوار . ۴۴

(٩)
 إِلَهٌ، إِلَهٌ هُوَ لَا عَيْدٌ يَخْدُ مَوْنٌ عَتَبَتِكَ
 السَّامِيَّةُ الْعَالِيَّةُ الْمَنَاءُ وَيَتَوَجَّهُونَ إِلَى سَاحَةِ
 مَوْهَبَتِكَ الْمُتَرَامِيَّةِ الْأَطْرَافِ السَّاطِعَةِ الْأَرْجَاءِ
 وَلَا يَقْصُدُونَ إِلَّا تَلَاءُ أَنْوَارِ الرِّضَاءِ وَتَشْعُشْعُ
 ضِيَاءِ الْوَفَاءِ رَبِّ وَفَقِهِمْ عَلَى الْمُنَى وَيَسِّرْ لَهُمْ
 الْمُبْتَغَى وَبَدِّلْ لَهُمْ كُلَّ مَعْسُورٍ بِمَيْسُورٍ وَإِدْهُمْ
 عَلَى الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ بَيْنَ الْجُمْهُورِ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْغَفُورُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ .

هوایا بهی

پاك يزدانا اين جمع را شمع عالم كن و
 اين انجمن را گلزار و گلشن . محفلش را روضه
 رضوان كن و مشرقش را مطلع انوار رحمن . از -
 نفحات مشگينش مشام عاكفين كوي د و ست را
 معطر كن و از نسيم عنبرينش د لهاي محرمان
 حريم مقصود را مفرح . نفوس را د رظل جناح
 رحمت حفظ فرما و قلوب را د ر صون حمايت
 حضرت احد يتت جاي د هتاه ييدات افق
 ابهايت را ارزان كن و موهبت ملاء اعلايت را

شایان اگرچه گل طیور بی پر و بالیم لکن در
 حدائق امرت لانه و آشیانه داریم و بدرگاه
 احدیت پناه آریم و از تو عون و مدد میطلبیم
 و یاری و یاور ی جوئیم چون بخود نگریم
 خویش را از ذره کمتر و از پشه گهترو پست تر
 یابیم و چون دریای بخشش و عطای ترا بینیم
 ذرات را آفتاب انور بلکه روشنتر مشاهده کنیم
 ای بخشنده مهربان خطای این بینوایان
 را بذیل عطا پیوش و جفای این مد هوشان
 را تبدیل فرما بجوهر و فاعقل و هوش نفوس
 را همتی دیگر عطا فرما و شوری دیگر در سرها

افکن تا عزت جاوید طلبند و لذائد عالم جدید
 آهنگ عالم بالا کنند و افق اعلیٰ جویند و —
 باز جمن کبریا بپویند و از ملکوت ابهی فیض برند
 عالم ظلمانی نورانی شود و عرصه شیطانسی
 ساحت رحمانی گردد و خطّه خاک فردوس برین
 گردد و گلخن فانی گلشن باقی شود توئی
 مقتدر توانا و شنوند و بینا ع ع

(۱۱)

هو الله

ای پروردگارا این دوستان یاران تو اند
 و این جمیع عاشقان تو ملجائی جز پناه تو

ندارند و ما^ه منی بغیر از بارگاه تونج‌جویند پس
 مدد فرما و عنایت و نصرت فرما و هدایت به
 آنچه رضای خودت است دلالت کن و بر امرت
 مستقیم و استوارید اربیبچارگانیم آوارگانیم
 درماندگانیم افسردگانیم پشمردهگانیم جانسی
 ببخش و روانی بده دری بگشا گشایشی بنما
 سرو سامانی ببخش درد را درمانی بنما زخم را
 مرحمی کن و زهرا شگری نماظلمات را انوار کن
 و زحمات را راحت آشکار جز توندانیم جز تو
 نجوئیم جز نامت نگوئیم جز در یادیه^ه محبتت
 نجوئیم مرحمت فرما عنایت کن هدایت بخش

انك انت القوى القدير . ع ع

(١٢)

اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ هُوَ لَا عِبَادَ إِلَّا بِوَاقِفَاتِ
 قُدْسِكَ وَاسْتَعْلُوا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ وَأَخْلَصُوا وُجُوهُهُمْ
 لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَسَلُّوْا فِي الْمَنْهَجِ الْقَوِيمِ وَهَدِّوْا
 إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ رَبِّ اجْعَلْهُمْ سُرُجًا -
 الْفُضْلِ وَالْإِحْسَانِ فِي عَالَمِ الْإِنْسَانِ يَتَسَلَّوْا
 مِنْ وُجُوهِهِمْ أَنْوَارَ التَّقْوَى وَيَتَشَعَّشَعُ مِنْ -
 جَبِينِهِمْ نُورَ الْهُدَى وَاجْعَلْهُمْ آيَاتِ رَحْمَتِكَ

لِصُّمِّ خَلْقِكَ وَرَايَاتِ مُوَهِّبَتِكَ لِجَمِيعِ بَرِيَّتِكَ
وَأَيْدِهِمْ فِي جَمِيعِ الشُّعُونَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ

الْعَزِيزُ الْوَدُودُ . ٥٤

(۱۳)

هو الله

ای پروردگارا این جمع را شمع روشن فرما
و نفوس راتا بید کن روپهارانورانی نما و خویها
را گلزار و گلشن فرما جانهارا بنفثات قدس زنده
کن و نفوس را بهدایت گبری نفیس فرما
بخشش آسمانی مبدول کن و موهبت رحمانی

شسایان فرمود رکهف حفظ و حمایت خویش
 محفوظ و مصون د ارالطاف بی پایان شامل
 کن و عنایات مخصوصه کامل فرماتوشی دهند
 و بخشنده و دانا . ع ع

(۱۴)

هو الله تعالی

پاك يزدانا خداوند مهربان آوارگان کوی
 توایم و مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو
 بیچاره ایم افتاده ایم ذلیلیم حقیریم ضعیفیم
 رحمتی فرما و موهبتی عنایت کن از قصور و گذر
 و خطایای بی پایان بیوش هرچه هستیم از

توایم و آنچه گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی
 تو جوئیم و راه تو جوئیم • تو خداوند مهربانسی و
 ما گناهکار بی سروسامان پس ای ابر رحمت رشحاتی
 ای گلشن عنایت نفحاتی ای بحر موهبت موجی
 و ای آفتاب عنایت پرتوی رحم فرما عنایت کن
 قسم بجمالت که جز خطامتاعی نه و بغیر از آمال
 اعمالی نه مگر پرده سِتّاریت بپوشاند و حفظ
 و حمایت شامل حال گردد و الا این ضعیفارا -
 چه توانائی که بخد متت پرد ازند و این فقیرارا
 چه غنائی که بساط عزت بگسترانند توئی مقتدر
 و توانا تا یید کن توفیق بخش این نفوس پزمرده

را بر شحات ابر موهبت طراوتی عنایت کن و این
 حقایق مبتدله را با شراقات شمس احدیت
 روشنائی بخش این ماهیان تشنه لب را به
 دریای رحمت افکن و این قافله گمگشته را به
 پناه احدیت دلالت کن گمگشتگان را بعین
 هدایت دلالت کن و آوارگان را در پناه عزت
 ماوی بخش تشنگان را از سلسبیل موهبت
 بنوشان و مردگان را بحیات ابدیه زنده کن
 کوران را بینا فرما و گران را شنوا کن و گنگان را
 گویانما و افسردگان را برافروزغان فلان راهشمار
 کن و خفتگان را بیدار نما و مغروران را متنبه

در هر کارتوئی بخشند • توئی مهربان انسک
 انت الکریم المتعال • عع

(۱۵)

هو الله

خداوند امهرباناکریمارحیما این جمیع را
 بشمع محبت روشن نما و این نفوس را بنفثات
 روح القدس زند • کن انوار آسمانی ببخش و
 موهبت کبری مبدول دارتا ییدات غیبیه برسان
 ومکاشفات روحانیه ارزان فرمادیده • هارا بنور
 هدی روشن کن ودلهارا بفیوضات نامتناهی
 غبطه گلشن نما ارواح را بشارت کبری ده • ونفوس

را بموهبت عظمی مفتخرنمای پروردگار فقیرانیم
 گنج ملکوت ارزانی نماذ لیلانیم د ر ملکوتست عزیز
 فرما بیسروسامانیم د ریناهت ملجاء و ماوی د ه -
 طالبانیم بالطفای بی پایان رهبری نما ساکتانیم
 نطق فصیح بخش بی قوتیم قدرت ملکوت -
 احسان فرما پروردگارا آمرزگار اخطا ببخش .
 عطا بده گناه بیامرز ما را آداب رحمانی بیاموز
 تویی د هند و تویی بخشنده و تویی مهربان .

عع

(۱۶)

هو الابی

ای یزدان مهربان من ای جان من ای

جانان من تو آگهی بر آشکاروینهان من ایسن
 یاران سرمست بادۀ پیمانند و پیمانۀ بدست
 بزم کیهان اختران آسمان مهر تو اند و چراغان
 نورافشان سپهرتو و مرغان چمنستان بهشت
 تو این اختران را درخشان کن و این چراغان
 را رخسندۀ بنور بی پایان این مرغان را -
 گلبانگ پهلوی پیاموز و این پرندگان را پرندگی
 در آسمان آزادگی شب و روزیاد روی تواند
 و آشفته موی تو و شیفته خوی تو و مدد هو ش -
 بوی تو و سرگشته کوی تو سپاس ترا ستایش
 ترانیایش ترا که آفرینش را بپر تو بخشش آراستی

و جايگاه راستان را در جهان بالا خواستی .

٤٤

(١٧)

إِلَهُهُ إِلَهُهُ هُوَ لَأَعِبَادِهِ أَخْلَصُوا
 وَجُوهَهُمْ لَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَسَلُّوا صِرَاطَكَ
 الْمُسْتَقِيمَ وَاتَّبَعُوا الْمُنْهَجَ الْقَوِيمَ وَلَمْ يَخْشُوا
 بَأْسَ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ وَلَا يَهَابُونَ شِمَاتَةَ كُلِّ مَعْتَدٍ
 زَنِيمٍ قَدْ خَرَقُوا الْحُجُبَاتِ وَهَتَكُوا السُّبْحَاتِ وَ -
 وَدَعُوا الْأَصْنَامَ وَوَدَّعُوا الْأَوْهَامَ وَاقْبَلُوا إِلَيْكَ بِقُلُوبٍ
 ثَابِتَةٍ كَشَوَامِخِ الْجِبَالِ وَنَفُوسٍ مُطْمَئِنَّةٍ كُرُوسِ السِّخْرِ

الْأَوْتَادِ وَابْتَهَلُوا إِلَيْكَ بِفُؤَادٍ طَافِحٍ بِاللُّؤْدَادِ
 وَصَدُورٍ مَنشُورَةٍ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ بَيْنَ الْعِبَادِ
 أَيُّ رَبِّ اجْعَلْهُمْ نَجُومًا دُرَّهْرَهُةً فِي أُنْفُسِ
 الشُّهُودِ وَسُرُجًا لَا مِعْقَى حَيْزِ الْوُجُودِ وَأَشْجَارًا
 بَاسِقَةً فِي جَنَّةِ الْأَبْهَى وَأُمُوجًا مَتَهَبِجَةً مِنْ
 بَحْرِ الْوَفَاءِ حَتَّى يَهْتَزَّ ذَلِكِ الْأَقْلِيمُ بِنَفْحَاتِ
 قُدْسِكَ فِي هَذَا الْقَرْنِ الْعَظِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ • ع ع

هو الله

(٢٨)

رَبِّ وَمَوْيِدٍ كُلِّ جَمِيعٍ أَنْعَقَدَ لِإِعْلَاءِ كَلِمَةِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَمَوْفِقٍ كُلِّ عَصَبَةٍ اتَّفَقَتْ عَلَيَّ خِدْمَةِ
 عَتَبَةٍ فَرَدَا نِيَّتِكَ أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ الْمُسْتَتِرِ فِي عَوَالِمِ
 غَيْبِكَ أَلَا بُهِيَ أَنْ تُشْمَلُ هَوْلًا بِلِحَظَاتِ عَيْنِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَتَوْيِدٍ هُمْ بِشِدِيدِ الْقُوَى وَتَشْدِيدِ
 أَرْزُهُمْ بِقُوَّتِكَ النَّافِذَةِ الْجَارِيَةِ فِي كُلِّ الْأَشْيَاءِ
 إِنَّكَ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَإِنَّكَ لَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ع

الله ابيه

(١٩)

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي تَرَى وُجُوهًا نُورَانِيَّةً فِيهَا
 تَضْرُةٌ رَحْمَانِيَّتِكَ وَقُلُوبًا مُتَيْمَّةً فِيهَا جَمَالَ
 وَحُدَايَانِيَّتِكَ وَصُدُورًا مُشْرِحَةً بِآيَاتِ فِرْدَايَانِيَّتِكَ
 وَأَفْتِدَةٍ مُنْجِدِيَّةٍ بِنَفْحَاتِ رِيَاضِ أَحْدَابِيَّتِكَ وَ
 أَبْصَارًا شَاخِصَةً إِلَى مَلَكُوتِ صِدْقَانِيَّتِكَ وَأَنَا
 مَمْدُودَةٌ إِلَى صَوَامِعِ الْأَلْهُوتِ لِتَسْمَعِ ذِكْرَكَ
 وَتُنَائِكَ أَيُّرَبُّهُ لَاءِ عِبَادٍ هَامُوَانِي هَيْمَانِي
 حَبِيْبِكَ وَأَشْتَعَلُوا بِالنَّارِ الْمُتَهَبَةِ فِي سِدْرَةِ

مَحَبَّتِكَ وَاهْتَرَوْا وَتَمَايَلُوا عِنْدَ تَنْفَسِ نَسِيمِ
 عِنَايَتِكَ وَأَوُوا إِلَى كَهْفِ حِفْظِكَ وَحِمَايَتِكَ وَ
 دَلَعْتَ السُّنُومَ بِمُحَامِدِكَ وَنُعُوتِكَ وَتَانَقْتَ
 رِيَاضَ ضَمَائِرِهِمْ بِرِيَا حِينَ مَعْرِفَتِكَ وَتَدَفَّقَتْ حَيَا
 سَرَائِرِهِمْ بِمِيَاهِ مَوْهَبَتِكَ أَيَّرَبَ أَحْسَرُهُمْ تَحْتَ -
 لَوَاءِ الْمِيثَاقِ بِوَجْهِ نَوْرَاءِ وَأَجْمَعَهُمْ فِي ظِلِّ -
 شَجَرَةِ أَيْسَا بِقُلُوبِ طَافِحَةٍ بِالسَّرَاءِ وَأَغْرَقَهُمْ
 فِي قُلْمِ الْكِبْرِيَاءِ حَتَّى يَخُوضُوا وَيَغُوصُوا فِي
 عَمَقِ الصِّفَاتِ وَالْأَسْمَاءِ وَيَلْتَقِطُوا الْخُرَيْدَ قَالِ لِنُورِ

وَالْيَتِيمَةَ الْعَصْمَاءُ وَوَفَّقَهُمْ عَلَىٰ أَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ
 الْعُلِيَاءُ وَنَشْرَ آثَارِكَ فِي كُلِّ الْأَنْحَاءِ وَأَنْتَ شَارِ
 نَفْحَاتِكَ فِي جَمِيعِ الْأَرْجَاءِ وَسُطُوعِ أَنْوَارِكَ مِنْ
 الْأَفُقِ الْأَعْلَىٰ لِيَتَوَجَّهَ كُلُّ الشُّعُوبِ وَالْقِبَائِلِ
 إِلَىٰ مُلْكُوتِكَ الْأَبْهَىٰ وَيَتَخَلَّقُوا بِأَخْلَاقِكَ تَقْدِيرًا
 وَشَيْمًا تَوْحِيدِكَ فِي عَالَمِ الْإِنْشَاءِ وَتَتَفَتَّحَ عَلَىٰ
 وَجْهِهَا كُلِّ أَبْوَابِ جَنَّةِ الْمَأْوَىٰ وَتَتَمَدَّدَ مَائِدَةٌ
 السَّمَاءِ وَيُنْكَشِفُ حِجَابَ الْكُونِ عَنِ جَنَّةِ الْأَبْهَىٰ
 إِنَّكَ أَنْتَ مُؤَيَّدٌ مِنْ تَشَاءِ عَلَىٰ مَا تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ

وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ •

۴۴

(۲۰)

هو الله

پاك يزد اناكل گنه كاريم وتو آمرزگار جميع
جامع عيوبيم وتوكاشف كروب گناه اين عاصيان
راد رلوح محفوظ ثبت مفرما وازرق منشور
محو كن نظر باستحقاق و استعداد مفرما
بآنچه شايان آستان رحمانيت است معامله
فرما غفران صفت جليل است و عفو و صفح از
اعظم نعمت آن خداوند مجيد پس گناه اين

بیچارگان را ببخش و از قصور این عاصیان در گذر
 زنب این عبد اعظم ذنوب و گناه این بی پناه
 بزرگتر از کوه پر شکوه اول قصور این بیسروسامان
 را ببخش پس گناه هر عاصی نادان توئی —
 بخشند و مهربان و توئی آمرزنده و مستعان

۴۴

(۲۱)

هو القیوم

پاك يزدانا جمعیم پریشان توییگانه ایسم
 خویشان تو افسرد و ایم شعله برافروز پشرد ما ایم
 دلها را به آتش محبت بسوز هر چه هستیم —

آشفته روی توایم و سرگشته کوی تو بیچاره ایسم
 و آواره افتاده ایم پرآه و ناله ز راتیم ولی در
 هوای تو اوج یافتیم قطراتیم ولی در موج یم تو
 شتافتیم این خفتگانرا بیدار فرما و این آوارگان
 را هوشیار این سیاره های باخترا اختران خاور
 کن و این گیاههای بی ثمر را درختان بارور
 اگرچه ما موران ز لیلیم اما تو سلیمان پر حشمت
 سلطنت جلیل اگرچه ما خوارو گنه داریم اما تو
 بزرگوار و آموزگار در استعداد و استحقاق نظر
 مفروض ^{ما} رتعیانات قابلیات ملاحظه مکن در فضل
 وجود خویش بر بیگانه و خویش نظر نما اگر موج دریای

بخشش و سهش اوج گیرد عالم آفرینش را -
 مستغرق نماید اگر انوار سا طعه خورشید
 آرزش بدرخشد ظللماتها لکه سیئات و -
 خطیئات ترا پرتوی محو نماید تجلی فضل ما
 طهور است و فیض اصل صهباء کاس مزاجها
 کافور آن هر آلودهئی را پاک نماید و این هر
 افسرد و پشرد و نی را چابک و فروخته و چالاک
 ای پروردگار این حروف مفرد را کلمات تامسات
 کن و این کلمات جمله را آیات باهرات تسا
 حجج بالفه گردند و رحمت سابقه حقیقت
 فائده شوند و نعمت سابقه مصابیح علی گردند

و مفاتیح ابواب تقی نجوم هدی شوند و رجوم
 نفس و هوی حقیقت فائضه گردند و عروق و
 شریان نابضه اشجار بوستان تو شوند و ازهار
 گلستان تو ای خداوند مهربان این جمع
 پریشان هر یک از کشوری و بومی و مرزی و شغوری
 یکی شرقی و دیگری غربی یکی جنوبی و دیگری
 شمالی همچنانکه این بیچارگان را در ملک
 ادنی در اشرف نقطه از ثری بعد از بقاع علیا
 جمع فرمودی امیدوارم که بفضل وجودت و -
 عنایت و موهبتت در اشرف نقطه از ملکوت اعلی
 جمع فرمائی تا کل در ظل سدره منتهی بیارمیم

و بنعمت فوزيلقاء فائز گردیم رَبِّ حَقِّقْ ذَلِكُ
بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ . ٤٤

(٢٢)

هو الابهی

أَيُّ رَبِّ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا عَلَى صِرَاطِكَ وَقَسَّوْ
قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ وَوَجَّهَ وَجُوهَنَا لِجَمَالِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَأَشْرَحَ صُدُورَنَا بِآيَاتِ وَحْدَانِيَّتِكَ
وَزَيَّنَّ هِيَاكِلَنَا بِرِذَاةِ الْعِظَامِ وَأَكْشَفَ عَيْنَ
بِضَائِرِنَا غِشَاوَةَ الْخَطَايَا وَأَنْلَنَا كَأْسَ الْوَفَاءِ

حَتَّى تَنْطَلِقَ السِّينَةَ الْحَقَائِقِ الذَّاتِيَّةِ بِالشَّانِ
 فِي مَشَاهِدِ الْكِبْرِيَا وَتَجَلَّ يَا إِلَهِي عَلَيْنَا -
 بِالْخِطَابِ الرَّحْمَانِي وَالسِّرِّ الْوَجْدَانِي حَتَّى
 تُطْرِبَنَا لَذَّةِ الْمُنَاجَاةِ الْمُنْزَهَةِ عَنْ هَمِّهِمْ
 الْحُرُوفِ وَالْكَلِمَاتِ الْمُقَدَّسَةِ عَنْ دُمْدَمَةِ الْإِلْقَا
 وَالْأَصْوَاتِ حَتَّى تَسْتَفْرِقَ الذَّوَاتِ فِي بَحْرِ
 مِنْ حِلَاوَةِ الْمُنَاجَاةِ وَتَصْبِحَ الْحَقَائِقُ مَتَحَقِّقَةً
 بِهَيَوِيَّةِ الْفَنَاءِ وَالْإِنْعِدَامِ عِنْدَ ظَهْرِ التَّجَلِّيَاتِ
 أَي رَبِّ هُوَ لِأَنَّ عِبَادَ تَبَتُّوا عَلَى عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ

وَتَمَسَّكُوا بِعُرْوَةِ الْإِسْتِقَامَةِ فِي أَمْرِكُمْ وَتَشَبَّهُوا
 بِذَيْلِ رِءَاءِ كِبْرِيَاءِكُمْ أَيُّ رَبِّ أَيْدِهِمْ بِتَأْيِيدِ أَيْدِكُمْ
 وَوَقَّفَهُمْ بِتَوْفِيقَاتِكُمْ وَأَشَدُّدُ أَرْزُهُمْ عَلَى طَاعَتِكُمْ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ ع

(٢٣)

هو الله

ای یزدان من این حقایق نورانیه نجوم
 بازغه افق هدایتند وجوهشان راد رملکوت
 احدیت روشن فرما و اشجار بوستان انجذاب
 و استقامتند بفیض و ریش باران عنایت در هر

دمی تازه وزنده و پرتراوت و لطافت فرما
 سُج عرفانند در انجمن عالم روشن کن و فارسان
 میدان ثبوت و رسوخند بجنود ملکوت ابهسی
 تائید کن تشنگان بادیه اشتهاقند بر ساحل
 بحر اللطاف وارد کن در هر دمی نصرتی فرما
 و در هر نفسی روحی بدم از نسیم حد یقه عنایت
 قلوبشان را روح و ریحان بخش و از شمیم
 ریاض موهبت مشامشان را معطر فرما توئی مقتدر
 و توانا و توئی کریم و رحیم و مهربان . ع . ع

هو الابهی

(۲۴)

ای پرورد گارای مهربان این دوستان
 معتکف آستانند و این یاران از حرارت محبت
 شعله سوزان بیاد تو چون بحر مواجند و در -
 انجمن توحید چون سراج و هاج هر یک موجی
 در بحر عنایتند و هر یک در جی اثر لئالی هدایت
 در سحرگاه بادلی آگاه بگریند و بزارند و در
 شبانگاه بیاد جمالت بخوابند و بیارامند توئی
 بخشنده و مهربان و توئی پاینده و رحمن
 ای بی نیازمردگان را بیامرز و بازماندگان را
 بنواز در ماندگان را در مان شو آزادگان را

پناه و امان از قصور و رگد رو نه نوب بیخشا تو
ستاری تو آمرزگار و البهاء علیکم . ع ع

(۲۵)

هو الابهی

ای خداوند بی نیاز این دلها را بر از -
خویش د مساز کن و از بیگانه و خویش بسی نیاز
فرما از جام صبوحی در صبح احدیت بنوشان
و از جام الست سرمست نما این بندگان و اله
و شنید ای تواند و این مشتاقان آشفته و پریشان
تو سرگشته کوی تواند و پرجذبه در روی تو گل
آهوی تو در بیابان هجران سرگشته و سرگردان

هستیم و دروادی حرمان پریشان بدرقه
 عنایت بفرست و پیک هدایت تابوئی ازکوی
 تو بمشام درآید و پرتوی از رویت در کلبه احزان
 این حسرت زدگان افتد ظلمت دیجور بنور -
 تبدیل گردد و گلخن حرمان گلشن احسان
 گردد توئی توانا و بینا و شنوا . ع ع

(۲۶)

هو الله

بخشند و یزدانا این بندگان آزادگان -
 بودند و این جانهای تابان بنور هدایت
 روشن و درخشند و گشتند جامی سرشار از

باده محبت نوشیدند و اسراری بی پایان از
 اوتار معرفت شنیدند دل بتوبستند و از دام
 بیگانگی جستند و بیگانگی توپیوستند این نفوس
 نفیسه را انیس لاهوتیان فرماود رحلقه خاصان
 در آرو در خلوتگاه عالم بالا محرم اسرار کن و
 مستغرق بحر انوار فرماتویی بخشند و درخشند

و مهربان . ع ع

(۲۷)

هو الله

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ فَقَرَاءُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ وَنَحْنُ

عُجْزَاءُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَنَحْنُ أِذْلَاءُ وَأَنْتَ

الْعَزِيزِ الْجَلِيلِ أَيْدِنَا عَلَى عِبَادِيَّةِ عَتَبَةٍ قَدْ سَكَ
 وَوَفَّقْنَا عَلَى عِبَادَتِكَ فِي مَسَارِقِ ذِكْرِكَ وَقَدَّرْنَا
 نَشْرَ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَأَشَدُّ دَازُورِنَا
 عَلَى خِدْمَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ حَتَّى نَهْدِيَ الْأُمَمَ
 إِلَى إِسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَنَسُوقَ الْمِلَّةَ إِلَى شَاطِئِ
 بَحْرٍ أَحَدِ يَتِيكَ الْأَكْرَمِ أَيُّرُبُ نَحْنًا مِنْ عِلَائِقِ
 الْخَلَائِقِ وَالْخَطِيئَاتِ السُّوَابِقِ وَالْإِطْلِيَّاتِ اللَّوَا
 حَتَّى نَقُومَ عَلَى أَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بِكُلِّ رُوحٍ وَ
 رِيحَانٍ وَنَذْكُرْ فِي أَنَاءِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَنُدْعُوا

نزل

لِكُلِّ إِلَى الْهُدَىٰ وَنَامِرًا بِالتَّقْوَىٰ وَتُحِيلُ آيَاتِ
 تَوْحِيدِكَ بَيْنَ مَلَائِكَةِ الْإِنشَاءِ أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلَى
 مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ الْقَدِيرُ • ع

فصل دوم - مناجاتهای که مناسب

است در حال انفرادی و راز و نیاز تلاوت شود •

هو الله

(۱)

إِلَهِي إِلَهِي أَنْزِلْنِي كَأَنَّ الْعِطَاءَ وَنُورَ
 وَجْهِهِ بِنُورِ الْهُدَىٰ وَثَبِّتْنِي عَلَى الْوَفَاءِ
 وَأَسْتَقِمْنِي عَلَى عَهْدِكَ الْوَاقِعِ وَأَجْعَلْنِي مِنْ

عِبَادِكَ الْأَصْفِيَاءِ وَافْتَحْ عَلَيَّ وَجْهِي أَبْوَابَ الرَّخَاءِ
 وَأَجْعَلْ لِي مَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ
 مِنْ كُنُوزِ السَّمَاءِ وَأَجْعَلْنِي مُتَوَجِّهًا إِلَى وَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ مُخْلِصًا وَجْهِي لَكَ يَا رَحْمَنُ وَيَا رَحِيمُ إِنَّكَ
 بِالثَّابِتِينَ وَالرَّاسِخِينَ فِي مِيثَاقِكَ لِرُوفٍ كَرِيمٍ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ • ٤٤

هو الابهى

(٢)

اللَّهُمَّ يَا مُلْجَأِي وَمَلَانِي وَمُبْدِئِي وَ—
 مَعَادِي وَمَأْمَنِي وَمَعَانِي وَأَنْبِئِي قَلْبِي وَحَشْتِي

وَسُكُونِ فَوَادِي فِي دَهْشَتِي وَ سَلَوْتِي فِي
 وَحْدَتِي وَرَاحَتِي فِي بِلَائِي تَرَانِي مِكْبَاعِلِي -
 وَجْهِي فِي تَرَابِ الْعُبُودِيَّةِ تَذُلُّ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَ
 مَسْرَامِيَاعِلِي عَتَبَةَ حَضْرَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ تَخْضَعُ -
 لِسُلْطَانِ الْوَهْيِيَّتِكَ وَمَعْفِرِ اجْبِينِي عَلَى الْغِيْبِرَاءِ
 اِبْتِهَالًا وَ تَضَرُّعًا وَ اِنْكِسَارًا اِلَى مَلَكُوتِ فِرْدَاوَيْسِيَّتِكَ
 لَكَ الْحَمْدُ يَا اِلَهِي بِمَا اَيْدَتْنِي عَلَى الْعُبُودِيَّةِ
 الْمَحْضَةِ وَالرَّقِيَّةِ الْخَالِصَةِ وَالْفَنَاءِ الصِّرْفِ وَ -
 الْمَحْوِيَّةِ الْبَحْتَةِ فِي غِنَاءِ مَظَاهِرِنْفْسِكَ وَ مَطَالِعِ

أَمْرِكَ وَمَشَارِقِ آيَاتِكَ وَمَجَالِي بَيْنَاتِكَ فَكَيْفَ
 عِنْدَ إِشْرَاقِ شَمْسِ حَقِيقَتِكَ النُّورِ وَأُظْهُورِ
 مَمْلَكَتِكَ الْأَعْلَى كَيُنُونَتِكَ الْأَلَا هُوَيْتَهُ وَذَاتِيَّتِكَ
 الْمَلَكُوتِيَّةِ وَحَقِيقَةِ نَفْسِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ تَعَالَيْتَ يَا
 إِلَهِي عَنِ ادِّرَاجِي وَإِدْرَاجِ الْمُمْكِنَاتِ وَتَقَدُّسَتْ
 يَا مَحْبُوبِي عَنِ ذِكْرِي وَذِكْرِ الْمَوْجُودَاتِ وَحُدُوكَ
 لِأَشْرِيكَ لَكَ وَحُدُوكَ لِأَنْظِيرِكَ وَحُدُوكَ لِأَمْثِيلِ -
 لَكَ وَحُدُوكَ لِأَشْبِيهِ لَكَ تَفَرَّدْتَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ
 وَتَنَزَّهْتَ بِفِرْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ اقْبَلْ ذَلِي وَأَنْكَسِرْ

بِأَبِ أَحَدِ بَيْتِكَ وَزِدْ فِي فَقْرِي وَمَسْكِنِي وَ
جَزَعِي وَأَبْتِهَالِي وَضُرَاعَتِي بِفَنَاءِ رَبِّبَيْتِكَ وَ
ثَبَّتْنِي عَلَى عِبَادِيَّةِ أَحِبَّاءِكَ وَالْخُضُوعِ وَالْخُشُوعِ
لَدَى أَصْفِيَاءِكَ وَالْبِسْنِي هَذَا الْقَمِيصَ الَّذِي -
هُوَ حَيَاتُ رُوحِي وَنَجَاتُ نَفْسِي وَعِزَّةُ ذَاتِي
وَشَرَفُ كِنُونَتِي وَعُلُوُّهُوِيَّتِي وَسُلْطَنَةُ حَقِيقَتِي
وَفَخْرِي وَمُبَاهَاتِي وَهُودِي وَعَيْنِ الْأَوْقَى وَحِطِّي
الْأَوْقَى وَسِدْرَتِي الْمُنْتَهَى وَمَسْجِدِي الْأَقْصَى
وَجَنَّتِي الْمَأْوَى وَفِرْدُوسِي الْأَعْلَى وَاسْتَغْفِرْكَ

عَنْ كُلِّ صِفَةٍ هَذِهِ الصِّفَةُ الْعُلْيَا وَاتُّوبُ إِلَيْكَ
 عَنْ كُلِّ سِئْمَةٍ دُونَ هَذِهِ السِّئْمَةِ النُّورَاءُ فَإِنَّهَا -
 مَثَلِي الْأَعْلَى وَطَرِيقَتِي الْمَثَلِي وَأَسْتَغْفِرُكَ -
 أَسْتَغْفِرُكَ يَا رَبِّي الْأَبَّهِي . ٥٤

(۳)

هوالمشفق الکریم

الهی الہی تو بینا و آگاہی کھلجائی و
 پناہی جز تو نجستہ و نجویم و بغير از سبیل
 محبت راہی نہیمودہ و نیویم در شبان تیرہ
 ناامیدی دیدہ ام بصبح امید الطاف بی

نهایت روشن و بازود رسحرگاهی این جان
 ودل پژمرده بیاد جمال وکمال خرم و -
 دمساز هر قطره‌ئی که بعواطف رحمانیتست
 موفق بحریت بی کران وهر ذره‌ئی که پیرتو
 انوار عنایتت موید آفتابیت درخشنده و
 تابان پس ای پاک یزدان من این بنده
 پرشور و شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر-
 دوستی خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم
 بدار و این مرغ بی پروبال را در آشیان -
 رحمانی خود و بر شاخسار روحانی خویش
 مسکن و مأوائی عطا فرما . ع ع

هو الاقدس

(٤)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ -

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا إلهي وَمَلْجئِي وَمَلَانِي

كَيْفَ إِذْ كَرَّكَ بِأَبْدَعِ الْإِنْدَكَارِ وَأَفْصَحِ الْمُحَامِدِ وَ

النُّعُوتِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَؤُوفُ يَا رَؤُوفُ يَا رَؤُوفُ يَا رَؤُوفُ

وَنَاطِقِ وَوَأَصِفِ كُلَّ لِسَانِهِ فِي نِعْتِ آيَةٍ مِنْ

آيَاتِ قُدْرَتِكَ وَوَصِفِ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ إِنْشَاءِكَ

وَإِنَّ طَيْرَ الْعُقُولِ أَنْكَسَرَتْ أَجْنِحَتِهَا عَنِ الصُّعُورِ

إِلَى هَوَاءِ قُدْسٍ أَحَدٍ يَتَلَوُّ عَنَّا كِبَ الْأَوْهَامِ عَجَزَتْ

أَنْ تَنْسَجَ بِلَعَابِهَا فِي أَعْلَى ذُرُوءِ قِبَابِ
 عُرْفَانِكَ إِذَا الْأَمَقْرَلِي، إِلَّا الْإِقْرَارِ بِالْعَجْزِ وَالْقُصُورِ
 وَالْأَمَقْرَلِي، إِلَّا وَهْدَةَ الْفَقْرِ وَالْفُتُورِ فَإِنَّ الْعَجْزَ
 عَنِ الْإِدْرَاكِ عَيْنُ الْإِدْرَاكِ وَالْقُصُورِ عَيْنُ
 الْحُصُولِ وَالْإِعْتِرَافِ بِالْفَقْرِ عَيْنُ الْإِقْتِرَافِ رَبِّ
 أَيْدِي وَعِبَادِكَ الْمَخْلِصِينَ عَلَى عِبُودِيَّةِ عَتَبَتِكَ
 السَّامِيَهُوَالْتَبَتِلِ إِلَى حَضْرَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ -
 وَالتَّخَشُّعِ لَدَى بَابِ أَحَدِ بَيْتِكَ أَي رَبِّ بَيْتِكَ
 قَدَمِي عَلَى صِرَاطِكَ وَنُورِ قَلْبِي بِشُعَاعِ سَاطِعِ

مِنْ مَلَكُوتِ اسْرَارِكَ وَانْعِشْ رُوحِي بِهَبُوبِ
 نَسْمَةِ هَابَةِ مِنْ حُدَاثِقِ عَفْوِكَ وَغُفْرَانِكَ وَفَسْحِ
 فَوَادِي بِنَفْحَةِ مَنْتَشِرَةٍ مِنْ رِيَاضِ قُدْسِكَ وَبِيضِ
 وَجْهِهِ فِي افْقِ سَمَاءِ تَوْحِيدِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ
 عِبَادِكَ الْمَخْلِصِينَ وَمِنْ اَرْقَائِكَ الثَّابِتِينَ الرَّاسِخِينَ

٤٤

هو الابهى

(٥)

اَللّٰهُمَّ يَا اِلٰهِيَّ وَ سَيِّدِيَّ وَ سَنَدِيَّ عَلَيْكَ
 اِعْتِمَادِيَّ وَ اَتِّكَلِيَّ وَ بِحَبْلِ فَضْلِكَ تَشَبَّثِيَّ وَ بِيَابِ

أَحَدِيَّتِكَ تَوْسُّلِي وَبِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ حَيَاتِ
 قَلْبِي وَبِجَذَابَاتِ جَمَالِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَلَهْ فَوَادِي
 وَبِالْأَنْوَارِ الْمَشْرِقَةِ مِنْ أَفْقِ فِرْدَانِيَّتِكَ فَسْرَحْ
 رُوحِي وَبِنِسَائِمِ مَهَبِ عِنَايَتِكَ اهْتِرَازِ كِينُونَتِي
 وَبِتَجَلِّيَاتِ مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ انْبِعَاطِ ذَاتِي
 وَبِتَأْيِيدَاتِ مَلِكِ الْأَعْلَى نَصْرَتِي وَعُلُو
 كَلِمَتِي وَبِتَوْفِيقَاتِ مَلَكُوتِكَ لَا يَهِي ظَفَرِي وَسَمُو
 هِمَّتِي وَبِحَبِيبِكَ نِجَاتِي وَبِعِرْفَانِكَ حَيَاتِي
 وَبِعُونِكَ شِبَاتِي وَبِفَيْضِ غَمَامِ جُودِكَ رَوَاغَمَلْتِي

وَ بَزَالٍ عَيْنٍ فَضْلِكَ بِرَأْسِ لَوْعَتِي وَبِدُرِّيَانِي حِكْمَتِكَ
 شَفَاءَ عَلْتِي إِلَهِي إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ آمَالِي وَ -
 وَلَا تَنْظُرْ إِلَيَّ أَعْمَالِي وَسَوْءِ حَالِي وَفَرَطِ هَوَانِي وَ
 شِدَّةِ جِرْمَانِي وَكَثْرَةِ عَصِيَانِي عَامِلِنِي يَا إِلَهِي بِمَا
 يَلِيْقُ لِعُلُوِّ كِبَرِيَاءَتِكَ وَلَا تُعَامِلْنِي بِمَا يَلِيْقُ لِذُنُوبِي
 ذُلِّي وَفَقْرِي وَخِذْلَانِي إِلَهِي إِلَهِي الْأَعْيُنُ -
 مُتْرَصِدَةٌ لِإِنزُولِ مَوَاهِبِكَ إِلَهِي إِلَهِي الْقُلُوبُ
 مُنْتَظِرَةٌ لِظُهُورِ أَنْوَارِ عَوَاظِفِكَ فَاشْدُدْ أَرْزِي -
 بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ عَلَى الْمَوْجُودَاتِ وَقُوْظِهِمْ بِرِي

بِقُدْرَتِكَ الْعَالِيَةِ عَلَى الْمُمْكِنَاتِ وَنُورِ بَصَرِي -
 بِأَنْوَارِكَ السَّاطِعَةِ مِنْ مَشْرِقِ الْكَلِمَاتِ وَأَشْرَحِ
 صَدْرِي بِآيَاتِكَ الْبَاهِرَةِ مِنْ مَطَالِعِ الظُّهُورَاتِ
 وَقُوَّةِ جُنْدِي بِرَايَاتِكَ الْمُرْتَفِعَةِ عَلَى أَتْلَالِ أَفْعِدَةٍ
 الْحَقَائِقِ الْمَقْدُوسَةِ الْنَاطِقَةِ فِي الْأَرْضِينَ
 وَالسَّمَوَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ . ع

(٦)

رَبِّ أَنْتَ تَعْلَمُ بِأَنَّ النُّفُوسَ مَخْشُوفَةٌ

بِالنَّوَائِبِ وَالْآفَاتِ وَمُحَاطَةِ الْمَصَائِبِ وَالرِّزْيَا
 كُلِّ بَلَاءٍ يَحُومُ حَوْلَ الْإِنْسَانِ وَكُلِّ دَاهِيَةٍ
 دَهْمَاءٍ تَصُولُ صَوْلَةَ الثُّعْبَانِ وَ لَيْسَ لَهُمْ مَلْجَأٌ
 وَمُنَاصُ إِلَّا حِفْظُكَ وَحِمَايَتُكَ وَوَقَايَتُكَ وَكَلَائَتُكَ
 يَا رَحْمَنُ رَبِّ اجْعَلْ حِفْظَكَ دِرْعِي وَوَقَايَتَكَ
 جُنَّتِي وَفِنَاءَ بَابِ أَحَدِيَّتِكَ مَلَانِي وَحِفْظَكَ
 وَحِرَاسَتَكَ حِصْنِي وَمَعَانِي وَأَحْفَظْنِي مِنْ
 شَرِّ نَفْسِي وَهَوَائِي وَأَحْرُسْنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَسَقَمٍ
 وَمُحْنَةٍ وَعَنَاءٍ إِنَّكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْحَارِسُ الْوَاقِي

الْوَافِي وَانِكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . ع ع

هُوَ

(٧)

اللَّهُمَّ يَا مَنْعِشَ الْقُلُوبِ مِنْ هُبُوبِ نَسَائِمِ
 عَنَائِتِكَ وَشَارِحَ الصُّدُورِ بِطُلُوعِ أَنْوَارِ مَوْهِبَتِكَ إِنِّي
 أَكْبُ بِوَجْهِهِ عَلَى التُّرَابِ خَاضِعًا خَاشِعًا
 مُتَدَلِّيًا بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ رَاجِيًا فَيُوضَاتِ رَحْمَتِكَ
 لِأَحْبَبَتِكَ مُتَمَنِّيًا تَجَلِّيَا تَمْوَهَبَتِكَ لِأَوْدَائِكَ
 فَانظُرْ يَا اللَّهُ إِلَيْهِمْ بِلِحَظَاتِ أَعْيُنِ الرَّحْمَا
 نِمْ أَنْفِخْ فِيهِمْ رُوحَ حَيَاتٍ يَطِيرُ بِهِمُ إِلَى الْأَوْجِ

الْأَعْلَى وَالذُّرُورَةَ الْعُلْيَا مَشْهَدَ الْفِدَاءِ بِجَمِيعِ
 الشُّعُونِ وَالْأَطْوَارِ حَتَّىٰ يَكُونُوا آيَاتِ الْهُدَىٰ
 بَيْنَ الْوَرَىٰ وَأَنْجُمًا سَاطِعَةً الْأَنْوَارِ مِنَ الْعَمَلَاءِ الْأَعْلَى
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَىٰ اللَّطِيفُ الْوَهَّابُ

عبد البهاء عباس

(٨)

هُوَ الطَّلَعُ الظَّاهِرُ فِي مَشْرِقِ الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ
 يَا إِلَهِي وَجَذْبَةُ فُؤَادِي وَوَلَهُ قَلْبِي وَفَحَّ رُوحِي
 وَمُنَسِّي فِي وَحْدَتِي وَسَلَوَتِي فِي وَحْشَتِي

وَرَاحَتِي فِي كُرْبَتِي وَمَلْجَأِي وَمَلَاذِي فِي
 غُرْبَتِي تَرَى تَشْتَتِي وَتَفْرُقِي وَتَوَجِّعِي وَشَعْنِي
 وَأَغْبِرَارِي وَفَقْرِي وَأَضْطِرَارِي وَتَسْمَعُ ضَجِيجِي
 وَعَجْجِي وَتَأْوِهِي وَتَلَهْفِي وَزَفِيرِي بِغِنَاءِ بَابِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَإِنِّي رَاضٍ بِقَضَائِكَ وَصَابِرٌ عَلَى بِلَائِكَ
 وَمَعَاجِزٍ عَنْ ثَنَائِكَ مُشْتَعِلٌ بِنَارِ لَأْيِكَ إِنْ حَرَمْتَنِي
 أَنْتَ الْعَادِلُ فِي حُكْمِكَ وَقَضَائِكَ وَإِنْ قَرَّبْتَنِي
 فَأَنْتَ الْفَضَالُ بِجُودِكَ وَإِحْسَانِكَ أَسْئَلُكَ بِنُورِ
 وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُؤَيِّدَ هَذَا الْعَبْدَ فِي رُوحِهِ أَنْ

يَسْتَبْشِرُ بِنَفْحَاتِ وَحْيِكَ وَفِي قَلْبِهِ أَنْ
 يَشْتَعِلَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ وَفِي لِسَانِهِ أَنْ يُنَادِيَ
 بِاسْمِكَ وَفِي جَسَمِهِ أَنْ يَقُومَ عَلَى خِدْمَتِكَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ . ع ٤

(٩)

هو الله

ای خدای پر عطای نذوالمینن

واقف جان ودل واسرارمین

د رسحرها مونس جانم توئی

مطلع برسوزو حرمانم توئی

هر دلی پیوست بازگرت دمی

جزغم تومی نجوید محرمی

خون شود آندل که بریان تونیست

کور به چشمی که گریان تونیست

د رشبان تیرهوتارای قدیر

یاد تودردل چومصباح منیر

از عنایاتت بدل روحی بدم

تاعدم گرد د زلف توقیدم

د رلیاقت منگرو د رقد ره

بنگران د فضل خود ای ذوا لعطا

این طیور بال و پراشگسترها
از کرم بال و پری احسان نما

(١٠)

إِلَهِي إِيَّاهُ تَرَى قَدْ أَشْتَدَّ الظُّلَامُ الْحَالِكُ
عَلَى كُلِّ الْمَعَالِكِ وَأَحْتَرَقَتْ أَلْفَاقٌ مِنْ نَائِرَةِ
النِّفَاقِ وَأَشْتَعَلَتْ نِيرَانُ الْجِدَالِ وَالْقِتَالِ فِي
مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا فَالِدِمَاءُ مَسْفُوكَةٌ وَالْأَجْمَلَاءُ
مَطْرُوحَةٌ وَالرُّوسُ مَذْبُوحَةٌ عَلَى التُّرَابِ فِي -
مِيدَانِ الْجِدَالِ رَبِّ رَبِّ أَرْحَمُ هُوَ لَا الْجَهْلَاءُ

وَأَنْظُرُ إِلَيْهِمْ بِعَيْنِ الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ وَأُطْفِئُ
 هَذِهِ النَّيِّرَانَ حَتَّى تَنْقَشِعَ هَذِهِ الْغُيُومُ -
 الْمُتَكَثِفَةُ فِي الْأَفَاقِ حَتَّى تَشْرِقَ شَمْسُ
 الْحَقِيقَةِ بِأَنْوَارِ الْوَفَاقِ وَيُنْكَشِفَ هَذَا الظُّلَامَ
 وَيَسْتَضِيئُ كُلُّ الْعَمَالِكِ بِأَنْوَارِ السَّلَامِ رَبِّ
 أَنْقِذْهُمْ مِنْ غَمْرَاتِ بَحْرِ الْبَغْضَاءِ وَنَجِّهِمْ
 مِنْ هَذِهِ الظُّلُمَاتِ الدُّهُمَاءِ وَالْفَيُّوسِ
 قُلُوبِهِمْ وَنُورًا بِصَارِهِمْ بِنُورِ الصُّلْحِ وَالسَّلَامِ
 رَبِّ نَجِّهِمْ مِنْ غَمْرَاتِ الْحَرْبِ وَالْقِتَالِ وَأَنْقِذْهُمْ

مِنْ ظُلَامِ الضَّلَالِ وَكَشِفَ عَنْ بَصَائِرِهِمُ الْفِشَاءَ
 وَنَوَّرَ قُلُوبَهُمْ بِنُورِ الْهُدَى وَعَامِلَهُمْ بِفَضْلِكَ
 وَرَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَلَا تَعَامِلَهُمْ بِعَدْلِكَ وَغَضَبِكَ
 الَّذِي يَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ الْأَقْوِيَاءِ رَبِّ قَدْ طَالَتِ
 الْحُرُوبُ وَأَشْتَدَّتِ الْكُرُوبُ وَتَبَدَّلَ كُلُّ مَحْصُورٍ
 بِمُطْمَورٍ رَبِّ قَدْ ضَاغَتِ الصُّدُورُ وَتَغْرَفَرَتِ النَّفُوسُ
 فَارْحَمْ هَؤُلَاءِ الْفُقَرَاءَ وَلَا تَتْرِكْهُمْ يَفْرِطُ فِيهِمْ
 مَنْ يَشَاءُ بِمَا يَشَاءُ رَبِّ ابْعَثْ فِي بِلَادِكَ نَفُوسًا
 خَاضِعَةً خَاشِعَةً مَنْوَرَةً الْوَجُوهَ بِأَنْوَارِ الْهُدَى

منقطعة عن الدنيا ناطقة بالذِكْرِ والتَّناءِ نائِشِرَةٌ
 لِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ الْوَرَى رَبِّ أَشَدُّ ظُهُورَهُمْ
 وَقُوَا زورَهُمْ وَأَشْرَحَ صُدُورَهُمْ يَا يَا مَحَبَّتِكَ -
 الْكُبْرَى رَبِّ إِنَّهُمْ ضِعْفَاءُ وَأَنْتَ الْقَوَى الْقَدِيرُ
 وَإِنَّهُمْ عَجْزَاءُ وَأَنْتَ الْمُعِينُ الْكَرِيمُ رَبِّ قَدْ تَمَّجَ
 بَحْرُ الْعِصْيَانِ وَلَا تَسْكُنْ هَذِهِ الزُّوَابِعُ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ
 الْوَأَسْعَةُ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ رَبِّ إِنَّ النُّفُوسَ فِي
 هَاوِيَةِ الْهَوَى فَلَا يُنْقِذُهَا إِلَّا الطَّافُكُ الْعَظِيمُ
 رَبِّ أِزِلْ ظُلُمَاتِ هَذِهِ الشَّهَوَاتِ وَنُورِ الْقُلُوبِ

بِسِرَاجِ مَحَبَّتِكَ الَّذِي سِيَّضِي مِنْهُ كُلُّ الْأَرْجَاءِ
 وَوَفِّزِ الْأَحِبَّاءَ الَّذِينَ تَرَكُوا الْأَوْطَانَ وَالْأَهْلَ
 وَالْوَالِدَانَ وَسَافَرُوا إِلَى الْبُلْدِ إِنْ حَبَّابِجْمَالِكَ
 وَأَنْتِ شَارَ النَّفْحَاتِكَ وَبَثَّ لِيَعَالِيْمِكَ وَكُنْ أُنَيْسَهُمْ
 فِي وَحْدَتِهِمْ وَمُعِينَهُمْ فِي غُرْبَتِهِمْ وَكَاشِفًا
 لِكُرْبَتِهِمْ وَسُلُوةً فِي مُصِيبَتِهِمْ وَرَاحَةً فِي
 مَشَقَّتِهِمْ وَرَوَاءَ لِفَلْتِهِمْ وَشِفَاءَ لِعَلَّتِيْمِمْ وَبِرْدًا
 لِلْوَعْتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . ع ع

هو الله

(١١)

يَا مَنْ نَطَقَ السُّنُّ الْكَائِنَاتِ بِآيَاتِ السَّمْحَامِ
 وَالنُّعُوتِ فِي تَسْبِيحِ ذَاتِهِ وَهُوَ مَنَزَّهُ عَنْهُ وَدَلَّعَ
 دَيْكَ السَّنَاءِ بِالثَّنَاءِ فِي تَوْحِيدِ أَوْصَافِهِ وَهُوَ
 مَقْدَسٌ عَنْهُ لَقَدْ ذَهَلَتِ الْعُقُولُ يَا إِلَهِي وَحَارَتِ
 النَّفُوسُ يَا مَحْبُوبِي فِي إِدْرَاكِ ذَرَّةٍ مِنْ حَقَائِقِ
 الْإِبْدَاعِ فَكَيْفَ حَقِيقَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ الْمُتَعَالِيَّةِ عَنْ
 عِرْفَانِ مَطَالِعِ الْأَنْوَارِ فِي عَالِمِ الْإِخْتِرَاعِ فَلَيْسَ لِأَحَدٍ
 سَبِيلٌ إِلَى الْأَدْرَاكِ وَإِنِّي لِعِنَاكِبِ الْأَوْهَامِ أَنْ -

تَسْحَبُ بِلُحَابِ الظُّنُونِ عَلَى أَعْلَى قَبَسَابِ
الْأَفْلَاقِ وَكُلُّ دَلِيلٍ عَلِيلٍ فِي الدَّلَالَةِ إِلَى
مُلْكُوتِكَ الْجَلِيلِ فَكَيْفَ عَرَفَانُ هَوِيَّتِكَ الْمُنْزَهَةِ
عَمَّا مِيزَهُ مَظَاهِرُ التَّوْحِيدِ فِي مَقَامِ التَّمَجِيدِ
إِذَا يَا إِلَهِي مَا شَأْنُ نَفْسِي الَّتِي هِيَ دُونَ
الْتُّرَابِ أَنْ تَتَنَبَّأَ عَلَيَّ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ وَوَأَمَّا
عَلَيَّ إِذْ رَأَيْتُهَا وَهِيَ عَجْزٌ مِنْ جَنَاحِ الذَّبَابِ
فَكَيْفَ الْوُصُولُ إِلَى سَاحَةِ الْجُودِ مِنْ رَبِّ الْآرْتَابِ
وَالْتَفَوُّهُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَفَصْلِ الْخِطَابِ مَا لَيْسَ

إِلَّا أَنْ أُخَاطِبَ نَفْسِي يَا إِلَهِي وَأَقُولَ أَطْرُقُ
 كَرِي أَنْ تُطَيِّرَ فِي هَذَا الْفِضَاءِ أَمَا تَرَى الْعُقَابَ
 كَسِيرِ الْجُنَاحِ نَسِيلَ الرِّيشِ فِي أَوْجِ هَذَا
 السَّقَابِ فَكَيْفَ تَخُوضُ فِي عِبَابِ هَذَا الْبَحْرِ
 الْخِضْمِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ قَرَارٌ إِلَّا إِلَهِي نَجِّ بِي
 فِي بَحَارِ الْخَيْرِ وَالْمُهَيِّمَانِ وَخُضِّبِي فِي غَمَارِ
 الْمَحْوِ وَالْوَلِّهِ وَالْوَجْدَانِ وَأَجْعَلْنِي آوِي إِلَى
 وَكَرِصَتِي وَسُكُوتِي وَحِرْمَانِي وَأَقْرُوا عَنَسِي
 بِذُلِّي وَمَسْكِنَتِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي رَبِّ انْسِنِي

نَفْسِي وَنَجِّنِي مِنْ هَوَائِي وَأَحْرُسْنِي مِنَ الطُّفْيَانِ
 وَقِنِّي مِنْ وَسَاوِسِ الشَّيْطَانِ وَأَحْفَظْنِي مِنَ الْوَقُوعِ
 فِي حَبَائِلِ الْعَجَبِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالسَّقُوطِ فِي
 مَهَاوِي الْعِزِّ وَالْأَسْتِكْبَارِ وَالْهَمْنِ يَا إِلَهِي
 الذَّلِّ وَالْإِنْكَسَارِ إِلَى عَتَبَةِ قُدْسِكَ الْمَتَلَعَةِ
 بِالْأَنْوَارِ وَالْهَمْنِ الثَّبُوتِ عَلَى الْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ
 وَلِوَأَشْتَدَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ وَإِنْ إِلَيْكَ الْمَسَاقُ
 رَبِّ اطْفِئْ نَارِي وَأَهْدِنِي إِلَى مَا بِهِ نُورِي وَجَبِّبْنِي
 ظِلَالِ الضَّلَالِ وَوَقِّنِي عَلَى الْخُضُوعِ وَالْخُشُوعِ

وَالْحَقِّ وَالْإِضْمَحْلَالَ الْمَهِيِّ الْمَهِيِّ إِلَى مَتْنِي
 حَرَمَانِي وَحَسْرَتِي وَهَوَانِي فِي هَذِهِ الْبَيْدَاءِ
 الَّتِي لَا رَجَاءَ فِي أَرْجَائِهَا وَخَوْضِي فِي بَحَارِ
 الْعَصِيَانِ الَّتِي لَا قَرَارَ لَهَا رَبِّ رَبِّ أَحْفَظْنِي -
 مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَطَغْيَانِي وَأَحْرَسْنِي بِحَيْنِ -
 رِعَايَتِكَ وَكِلَائَتِكَ عَنْ هَوَائِي وَعَصِيَانِي إِنَّكَ
 أَنْتَ الْحَافِظُ الْمُؤَيَّدُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
 اللَّهُ اللَّهُ إِنَّ الْمُقْرَبِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَ -
 الْمَخْلِصِينَ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ

آيَاتِ التَّوْحِيدِ وَرَايَاتِ التَّفْرِيدِ فِي مَلِكِكَ وَالْقِيَمَاتِ
 عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ التَّقْدِيرِ وَعَلِمَتُهُمُ الْمَعَانِي الْكَلِمَةُ
 السَّارِيَّةُ الْجَارِيَةُ فِي بَوَاطِنِ كَلِمَاتِكَ الْمَبْتُلُونَ
 بِأَنْطِبَهَادِ أَوْلَى الطَّغْيَانِ وَطَوَافِيهِ الظُّلْمِ
 وَالْعَدْوَانِ تَرَاهُمْ يَا إِلَهِي يُرْتَلُونَ آيَاتِكَ وَ
 يَتَلُونَ كَلِمَاتِكَ وَيُحْشَرُونَ تَحْتَ رَايَاتِكَ وَيَقْصُونَ
 أَحْسَنَ الْقِصَصِ فِي كِتَابِكَ وَيَقْتَبِسُونَ مِنْ نُورِكَ
 وَيَتَأَجَّجُونَ بِنَارِ حَبِّكَ وَيَتَمَنَّوْنَ الْفِدَاءَ فِي
 سَبِيلِ الْهُدَى وَيَتَحْمَلُونَ كُلَّ بَلَاءٍ طَلِبًا لِلرِّضَا

وَيَرْضُونَ بِالْقَضَاءِ حُبًّا بِجَمَالِكَ الْإِبْهَى رَبِّ
 أَنْعَمَ صَبَا حَسَمٍ وَأَنْسِرَ مِصْبَاحِهِمْ وَقَدْ رَفُوزَهُمْ
 وَفَلَا حَسَمٍ وَأَرْحَ أَرْوَاحِهِمْ بِنَفْحَاتِ قَدْسٍ تَعْبِقُ
 فِي مَحَافِلِهِمْ وَنَسَائِمِ أَنْسِ تَمْرَفِي مَجَامِعِهِمْ
 وَطَيْبِ أَنْفَاسٍ يَنْتَشِرُ فِي صَوَامِعِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَضَالُ
 الْبَائِلُ الْمَعْطَى الْمُنْعَمُ الرَّؤُوفُ الْعَظِيمُ .

هو الله

(١٢)

اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الطَّالِبِينَ إِلَى سَبِيلِ الْهُدَى

وَمَنْقُذِ التَّائِبِينَ مِنْ بِيْدَاءِ الضَّلَالَةِ وَالْعَمَى
 وَمُعْطَى الْمُخْلِصِينَ النِّعَمَ وَالْآلَاءَ وَمَجِيسِرِ
 الْمُضْطَرِّينَ فِي الْكَهْفِ الْأَوْفَى وَ مَجِيبِ -
 الدَّاعِينَ مِنَ الْمَلَكُوتِ الْأَعْلَى رَبِّكَ الْحَمْدُ
 بِمَا هَدَيْتَ الْهَائِمِينَ مِنْ فَيَافَى الْجَحْسُودِ وَ
 أوردتِ الْمُقْبِلِينَ عَلَى الْوَرْدِ الْمُرُودِ وَيَسَّرْتَ
 لِلْمُتَّقِينَ أَعْظَمَ الْأَمَالِ وَفَتَحْتَ لِلْمُشْتَاقِينَ
 أَبْوَابَ الْوِصَالِ مِنْ مَلَكُوتِ الْجَمَالِ وَأَنْقَذْتَهُمْ
 مِنْ نَارِ الْحَرَمَانِ حَتَّى سُرِعُوا إِلَيْكَ وَوَرَدَ وَعَلَيْكَ

وَوَفَدُوا بِبَابِكَ الرَّحِيمِ وَحَازُوا أَوْفَرَ نَصِيبِ رَبِّ
 أَنَّهُمْ ظَمَاءٌ أَرَوَيْتَ غَلَّتْهُمْ بِمَاءِ الْوِصَالِ وَأَسْكَنْتَ
 لَوَعْتَهُمْ بَيْرِدِ الْفَضْلِ وَالْإِحْسَانِ وَشَفَيْتَ عِلَّتَهُمْ
 بِدِرْيَاقِ رَحْمَتِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ رَبِّ ثَبِّتْ -
 أَقْدَامَهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ وَوَسِّعْ عَلَيْهِمْ سَمَّ الْخِيَابِ
 وَاجْعَلْهُمْ رَافِلِينَ فِي ذُبُولِ الْعِزَّةِ السَّرْمَدِيَّةِ
 الَّتِي أَبَدَ الْآبَادِ إِنَّكَ كَانَتْ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الْعَزِيزُ
 الْوَهَّابُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ
 الْجَبَّارُ

هو الله

ای پروردگار مهربان شرق در هیچ جا نیست و
 غرب در موج بی پایان نفحات قدس در -
 انتشار است و انوار شمس حقیقت از ملکوت
 غیب ظاهر و آشکار تر **تیل آیات توحید است**
 و موج رایات تجرید بانگ سروش است و نهنگ
 محویت و فناد رخروش از هر کرانه‌ی فریاد
 یا بهای‌الاهی بلند و از هر طرف ندای یسا
 علی الاعلی مرتفع و لوله‌ی در جهان نیست
 جز غلفه جلوه در لبریکتا و زلزله‌ی در عالم

نه جزا هتزازا محبت محبوب بی همتا احبای
 الهی در جمیع دیار بانفس مشکبار چون شمع
 روشنند و یاران رحمانی در جمیع اقالیم مانند
 گلهای شکفته از هر طرف چمن دمی نیاسا یند
 و نفسی بر نیارند جزید کرتو و آرزوی ندارند
 جز خدمت امرتو چمنستان حقیقت را بلبل
 خوش الحانند و گلستان هدایت را شکوفه های
 معطر بدیع الالوان خیابان حقایق را طراح
 گلهای معانی نمایند و جو پبار هدایت را —
 مانند سروروان بیارایند افق وجود را نجوم
 بازغند و مطالع آفاق را کواکب لامع مظاهر

تا ییدند و مشارق نور توفیق ای خداوند
 مهربان گل را ثابت و مستقیم بداروالی ^{مردود} الابد
 ساطع و لامع و پرانوارکن تا هر دم از گلشن
 عنایت نسیمی وزد و ازیم موهبت شبندی رسد
 رشحات سحاب محبت طراوت بخشد و نفحات
 گلشن وحدت مشامها معطر کند ای دلبر آفاق
 پرند اشراقی ای محبوب جهان جلو ^{جما} لسی
 ای قوی قدیر حفظ و امانی ای ملیک و جمود
 ظهور قدرت و سلطانی ای خدای مهربان
 در بعضی بلدان اهل طغیان ^{دو} هوج و موجند
 و محرکین ^{دو} انصاف شب و روز را اعتساف -

ظالمان چون گرگ در کمین و اغنامی مظلوم
 و بی ناصر و معین غزالان بر وحدت را کلاب
 در پی و تذر روان کوهسار هدایت را غریبان حسد
 در عقب ای پروردگار حفظ و حمایت فرمای -
 حافظ حقیقی صیانت و حمایت کن به ریناه خویش
 محروس دارو بعون خود از شرور مصون بدار توئی
 حافظ حقیقی و حارس غیبی و نگهبان ملکوتی
 و مهربان آسمانی .

۴۴

(۱۴)

اللّٰهُمَّ اِنِّىْ اُغْبِرُ جَبِيْنِىْ وَاغْفِرْ لِّجَهْمِىْ

بِتَرَابِ الذُّلِّ وَالْإِنْكَسَارِ إِلَى مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ وَ
 أَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَاضِعٍ خَاشِعٍ مُبْتَسِلٍ مُتَضَرِّعٍ
 مُجْتَرِحٍ مُنْتَرِعٍ إِلَى عَتَبَةِ قُدْسِكَ فِي عَالَمِ الْأَنْوَارِ
 أَنْ تُخَرِّقَ حُجُبَاتِ الْكَثْرَاتِ حَتَّى يَتَجَلَّى جَمَالُ
 الْوَحْدَةِ الْأَصْلِيَّةِ فِي الْقُلُوبِ بِآيَاتِ يَسْنَاتِ رَبِّ
 أَجْمَلِ أَحْبَابِكَ أَمْوَاجِ بَحْرٍ أَحَدٍ دَيْتِكَ وَنَسَائِمِ
 رِيَاضِ فَرْدِ أَيْتِكَ وَنَجْمِ سَمَاءِ الْأَلْفِ وَالْوِدَادِ وَ
 لِنَالِي بُحُورِ الْمَحَبَّةِ وَالرِّشَادِ حَتَّى يَشْرَبُوا مِنْ
 مَعِينِ وَاحِدٍ وَيَسْتَشْفِقُوا مِنْ هَوَاءِ وَاحِدٍ وَيَتَنَوَّرُوا

بِشَاعٍ وَاحِدٍ وَيَتَوَجَّهُوا بِكَلِمَتِهِمْ إِلَى عَالَمِ
 التَّجْرِيدِ وَمَرْكَزِ التَّوْحِيدِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
 الْكَرِيمُ الْمُتَعَالَى الْمَجِيدُ . ٤٤

هو الله

(١٥)

يَا مُغِيثَ الْمَلْهُوفِينَ وَمُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ وَ
 مُجِيرَ اللَّائِذِينَ اغْتَنَى مِنْ غَمَارِ بَحَارِ الْبِلَاءِ وَأَنْقَذَنِي
 مِنْ وَهْدَةِ الْبِاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَأَنْسَنِي فِي وَحْشَةِ
 الْوَحْدَةِ وَالْمِحْنَةِ الْكُبْرَى وَنَجَّنِي مِنْ دَهْشَةِ
 الْحِرْمَانِ وَحِرْقَةِ الْفِرْقَةِ وَالْمِهْجَرَانِ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ

الْحَسَنِيَّ رَبِّ وَفَقِنِي عَلَى الْوَفَاءِ وَأَحْفِظْنِي مِنَ
 الْجَفَاءِ وَأَشْفِنِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَيَسِّرْ لِي الدَّوَاءَ
 وَزِدْ لِي فِي النِّعَمِ وَالْآلَاءِ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مَائِدَةً
 مِنَ السَّمَاءِ وَأَشْغَلْنِي بِكَ عَنْ كُلِّ الْأَشْيَاءِ وَ
 كَيْفِيَّتِي بِحُبِّكَ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى أَيْ رَبِّ وَفَدِّ
 ذَلِيلِي بِبَابِ رَحْمَتِكَ وَقَصِدْ عَلَيَّ مَعْتَلِ الشِّفَاءِ
 بِفَضْلِكَ وَمَوْهَبَتِكَ وَوَقِعْ دَخِيلِي بِفِنَاءِ حَضْرَتِكَ
 مُلْتَجِئًا بِعَتَبَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ فَادْرِكْهُ بِجُودِكَ وَ
 تَأَيِّدِكَ وَوَفْقَهُ عَلَى خِدْمَتِكَ وَقُرْبِيَّ إِلَيْكَ

وَاحْضِرْهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّوَكَّلْ عَلَيْكَ أَنْتَ

الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ . ع ع

(١٦)

يَا إِلَهِي لَوْ خَلَقْتَ فِي كُلِّ جُزْءٍ مِنْ أَعْضَائِي

السُّنَانَةَ طِقَةً بِإَفْصَحِ اللُّغَاتِ وَمَعَانِي زَائِقَةً

فَائِقَةً عَنِ حُدُودِ الْإِشَارَاتِ وَحَمْدُكَ وَشُكْرُكَ

فِي الدُّهُورِ وَالْآحْقَابِ لَعَجَزْتُ عَنْ أَدَائِهِ فَرَانِضٍ

شُكْرِي لِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ بِمَا وَفَّقْتَنِي عَلَيْهِ الْآيْمَانِ

بِعَظْمِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَمَطْلَعِ فَرْدِ إِبْنِيَّتِكَ وَمَشْرِيقِ

آيَاتِكَ الْكُبْرَى وَ مَهْبِطِ انْوَارِ قِيَوْمِيَّتِكَ فِي قَطْبِ

الْاِنْشَاءِ وَايَّامَاتِ دَعْوَتِهِ الْاَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ -

كَشَفْتَ عَنِّي بَصْرِي الْغِشَاوَةَ الْحَاجِبَةَ لِلْاَبْصَارِ

وَاسْمَعْتَنِي نِعْمَاتِ طُيُورِ الْقُدْسِ عَلَى اَفْسَانِ

دَوْحَةِ الْبِقَاءِ وَاسْقَيْتَنِي مِنْ كَأْسِ الْكَافُورِ وَالْمَاءِ

الظُّهُورِ مِنْ يَدِ سَاقِي عِنَايَتِكَ فِي هَذَا الظُّهُورِ

الْاَعْظَمِ الْاَمْنَعِ الْاَقْدَسِ الْمُبَارَكِ الْكَرِيمِ . ع ٤

(١٧)

اللَّهُمَّ اِنِّي اَتَضَرَّعُ يَا مُغِيثِي وَاتَدُلُّ يَا -

مُجِيرِي وَاتَّوَجَّعْ يَا طَبِيبِي وَأُنَاجِيكَ بِلسَانِي وَ
 رُوحِي وَجَنَانِي وَأَقُولُ . اللَّهُمَّ إِلَهِي قَدْ
 أَحَاطَتْ اللَّيْلَةُ الدَّلَامَاءُ كُلَّ الْأَرْجَاءِ وَغَطَّتْ
 سَخَابُ الْأَحْتِجَابِ كُلَّ الْأَفَاقِ وَأَسْتَغْفِرُكُمُ الْآنَا
 فِي ظُلَامِ الْأَوْهَامِ وَخَاضِ الظُّلَامِ فِي غَمَارِ -
 الْجُورِ وَالْعُدْوَانِ مَا أَرَى إِلَّا وَمِضْ النَّارِ الْحَامِيَةَ
 الْمَتَسَعِّرَةَ مِنْهَا وَيَقُومُ أَسْمَعُ الْأَصْوَاتِ الرَّعُودِ
 الْمُدْمِدِمِ مِنَ الْأَلَاتِ الْمُتَنَهِيَةِ الطَّلَغِيَةِ النَّارِيَةِ
 وَكُلُّ أَقْلِيْمٍ نَادِي بِلِسَانِ الْخَافِيَةِ مَا أَغْنَى عَنِّي

مَا لِيهِ هَلَكٌ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ قَدْ خَبِتَ يَا إِلَهِي
 مَصَابِيحُ الْهُدَى وَتَسَعَّرَتِ نَارُ الْجَوَى وَشَاعَسَتْ
 الْعِدَاؤَةُ وَالْبَغْضَاءُ وَذَاعَتِ الضَّغِينَةُ وَالشَّحْنَاءُ
 عَلَيَّ وَجِهَ الْفِجْرَاءُ فَمَا أَرَى إِلَّا حَزْبَكَ الْمَظْلُومَ
 يُنَادِي بِأَعْلَى النِّدَاءِ حَسَّ عَلَيَّ الْوَلَا حَسَّ عَلَيَّ
 الْوَفَاءُ حَسَّ عَلَيَّ الْعَطَاءُ حَسَّ عَلَيَّ الْهُدَى حَسَّ
 عَلَيَّ الْوَفَاقِ حَسَّ عَلَيَّ مُشَاهِدِ قُنُورِ الْآفَاقِ حَسَّ
 عَلَيَّ الْحَبِّ وَالْفَلَاحِ حَسَّ عَلَيَّ الصُّلْحَ وَالصَّلَاحِ
 حَسَّ عَلَيَّ نَزْعِ السِّلَاحِ حَسَّ عَلَيَّ الْإِتِّحَادِ وَ

النَّجَاحِ حَتَّى عَلَى التَّعَاوُدِ وَالتَّعَاوُنِ فِي سَبِيلِ
 الرِّشَادِ فَهِيَ لِأَهْلِ الْمَظْلُومِينَ يَفْدُونَ كُلَّ الْخَلْقِ
 بِالنَّفُوسِ وَالْأَرْوَاحِ فِي كُلِّ قَطْرٍ بِكُلِّ سُرُورٍ وَ
 أَنْشِرَاحِ تَرَاهُمْ يَا إِلَهِي يُبْكُونَ لِبِكَاءِ خَلْقِكَ وَ
 يَحْزَنُونَ لِحُزْنِ بَرِيَّتِكَ وَيَتَرَاوُونَ بِكُلِّ الْوَرَى وَ
 يَتَوَجَّعُونَ لِمُضَائِبِ أَهْلِ الثَّرَى رَبِّ أَنْبِتْ -
 أَبَاهِرَ الْفَلَاحِ فِي جَنَاحِهِمْ حَتَّى يَطِيرُوا إِلَى أَوْجِ
 نَجَاحِهِمْ وَأَشْدِدْ أَزْوَرَهُمْ فِي خِدْمَةِ خَلْقِكَ وَقُوِّ
 ظُهُورَهُمْ فِي عِبَادِيَّةِ عَتَبَةِ قُدْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ

الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ

الرُّؤْفَ الْقَدِيمَ . ع

هو الله

(١٨)

إِلَهِي تَرَى تَوْحِيدِي وَتَحْزِنِي وَتَحْرِقُنِي

وَتُلَهِّفُنِي وَتَنْهَدِي فِي هَذِهِ الْبِدَاءِ مِنْ

حِرْمَانِي عَنِ الْمَشَاهِدَةِ وَاللِّقَاءِ وَهَجْرَانِي

عَنْبَتِكَ الْعُلْيَاءِ وَحَدِيقَتِكَ الْغَنَاءِ غَلِيْلِ

شَوْقِي وَعَظِيمِ ثَوْقِي إِلَى الصُّعُودِ إِلَى جَوَارِ

رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَتَضْمِينِ الْغَبْرَاءِ جَسَدِي -

تَحْتَ أَطْبَاقِهَا مَتَدٌ لِّلَا
لِعَظْمَتِكَ الْعُظْمَى

وَتَسْمَعُ نِيَّاحِي وَصِيَّاحِي وَصُرِيحِي فِي -

هَذَا الْقَضَاءِ مُبْتَهَلًا إِلَيْكَ وَمُتَضَرِّعًا بِبَابِ رَحْمَتِكَ

الَّتِي سَبَقَتْ الْأَشْيَاءَ أَيُّ رَبِّ تَرَى مَدَامَعِي تَجْرِي

كَفَيْضِ السَّحَابِ وَتَتَلَهَّبُ نِيرَانُ حِرْمَانِي كَلِظِي

نَارِ مَوْصِدَةٍ فِي مَنَابِتِ شَجَرَةِ الْقَضَاءِ وَالْقَلْبِ

يُشْكُوا الْجَوِي وَيَحْنُ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْسَى أَيُّ رَبِّ

أَرْزَقَنِي كَأَنَّ الرَّدَى بَعْدَ مَا أَذَقْتَنِي سُمَّ النَّسْوَى

بِعِزَّتِكَ إِنَّهَا شَهِي وَأَحْلَى وَلَيْسَ لِي مِمنْ

مَنَامِي مِنَ الْبَلَاءِ وَالْأَسَى إِلَّا الْوَفُودَ بِيَابِ -
 رَحْمَتِكَ يَا رَبِّ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى أَيُّ رَبِّ إِنْ قَدَّرْتُ
 عَلَى الْبَعَادِ عَنْ تِلْكَ الرُّوضَةِ الْمُقَدَّسَةِ مَطَافِ
 الْمَلَأَ الْأَعْلَى لَا تَحْرِمْنِي عَنْ نَفْحَاتِهَا
 الْمُعْطِرَةَ لِلْأَفَاقِ وَفَوْحَاتِهَا الْمُنْتَشِرَةَ فِي سَبْعِ
 طِبَاقِ أَيُّ رَبِّ أَرْحَمُ أَسْقَامِي وَتَصَهْدِي وَأَحْزَانِي
 وَتَوَقُّدِي بِنَارِ حَرْمَانِي وَتَوَحُّدِي فِي هِجْرَانِي
 وَأَنْسِنِي فِي وَحْشَتِي وَأَرْحِنِي مِنْ كَهْشَتِي
 وَأَجْرِنِي مِنْ عَذَابِي وَأُنْقِذْنِي مِنْ عِقَابِي

فَوَعَزَّتِكَ لَيْسَ لِي شِفَاءٌ لِعِلَّتِي وَلَا رُؤَاؤُا لِفَلْتِي
 إِلَّا الْهَلَاكُ فِي مَفَاوِزِ الْفِرَاقِ مُتْلَهَبًا بِنَارِ
 الْإِشْتِيَاقِ يَا مَحْبُوبَ الْأَفَاقِ أَدْرِكْنِي بِفَضْلِكَ
 وَجُودِكَ وَنَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَهَمِّينَ عَلَى الْمُسْكَلَاتِ
 وَخَلِّصْنِي مِنَ الْمَعْضَلَاتِ وَاشْقِصْ لِلْوَفَاتِ وَ
 وَاذْئَبِي لِلتَّجَرُّعِ كَأَنَّ الْمَمَاتِ فَإِنَّ الْعَظْمَ
 يَا إِلَهِي قَدْ وَهَنَ وَالْجِسْمُ انْضَمَّ مِنْ عِظْمِ الْمِحْنِ
 وَالْبَلَايَا تَتَابَعَتْ فِي السُّرِّ وَالْعَلَنِ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْكَرِيمُ ٥ ع ٤

هو الله

(١٩)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَشَفَ الظُّلَامَ وَمَحَى -

الْعُمَامَ وَكَشَفَ الْحِجَابَ وَأَزَالَ النِّقَابَ فَلَاحَتْ

أَنْوَارُهُ وَشَاعَتْ أَثَارُهُ وَظَهَرَتْ أَسْرَارُهُ وَفَاضَتْ

سَحَابُهُ فَحَمَلَتْ أَرْضَ الْوَجُودِ بِفَيْضِهِ وَسَيَّبَتْهُ

طَيْبَ صَيْبِهِ وَأَهْتَرَتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ رِياحِينَ

الْعِرْفَانَ وَسَنَايِلَ خُضْرِ الْإِيْقَانِ -

وَتَعَطَّرَتْ الْأَفَاقُ بِنَفْحَاتِ قُدْسِهِ الْعَابِقَةِ عَلَى

الْجِبْهَاتِ وَالتَّحِيَّةِ وَالْمُبَهَاءِ وَالثَّنَاءِ وَالصَّلَاةِ عَلَى

الْحَقَائِقِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَالشَّقَائِقِ الرَّبَّانِيَّةِ الَّتِي
 نَمَتْ وَنَبَتَتْ مِنْ ذَلِكَ الْفَيْضِ الْعَظِيمِ وَالسَّيْلِ
 الَّذِي أَنْحَدَرَ كَالْبَحْرِ الْمُتَلَاطِمِ الْمَتَدَاغِقِ بِالْمَوْجِ
 الْكَرِيمِ وَالتِّيَّارِ الْمُرْتَفِعِ إِلَى الْأَوْجِ الرَّفِيعِ
 إِلَيْهِ إِلَهِي لَكَ الْحَمْدُ بِمَا وَقَدَّتْ نَارَ مَحَبَّتِكَ
 الرَّبَّانِيَّةِ فِي قَطْبِ الْأَمْكَانِ فِي الشَّجَرَةِ الْمُبَارَكَةِ
 الَّتِي لِأَشْرُقِيَّةٍ وَأَغْرِبِيَّةٍ وَتَسَعَّرَتْ وَتَلَطَّتْ وَ
 التَّهَبَّتْ حَتَّى بَلَغَ لَهَا إِلَيْهَا الْمَلَأَ الْأَعْلَى
 وَبِذَلِكَ أَتَّبَسَمُوا الْحَقَّاءُ النُّورَانِيَّةِ مِنْ نَارِ الْهُدَى

وَقَالُوا إِنَّا أَنسْنَا مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا أَلْهَى
 أَلْهَى زِدْ كُلَّ يَوْمٍ فِي لَهَيْبِهَا وَأَجِيجْهَا حَتَّى
 يُحَرِّكَ الْأَكْوَانَ زَفِيرَهَا أَيُّ رَبِّ أَضْمِ نَارَ مَحَبَّتِكَ
 فِي الْقُلُوبِ وَأَنْفِخْ رُوحَ مَعْرِفَتِكَ فِي النَّفْسِ
 وَأَشْرِحْ بآيَاتِ تَوْجِيدِكَ الصُّدُورَ وَأُحْيِ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ وَنَبِّهِ أَصْحَابَ الْغُرُورِ وَفِي السَّرُورِ وَالْحَبُورِ
 وَأَنْزِلِ الْمَاءَ الطَّهُورَ وَادِرْكَاسًا مَزَاجُهَا كَافُورِ
 فِي مَحْفَلِ التَّجَلَّى وَالظُّهُورِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَعْطَى
 الْبَازِلِ الْغُفُورِ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ نَع

فصل سوم - مناجاتهای مخصوص

ناشرین نفحات و نفوس که قصد تبلیغ

امرالله دارند .

هو الله

(۱)

الْهَى الْهَى هَذَا طَيْرُ كَلِيلِ الْجَنَاحِ -

بَطْنِي الطَّيْرَانِ أَيْدُهُ بِشِدَّةِ الْقُوَى حَتَّى

يَطِيرَ إِلَى أَوْجِ الْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ وَيُرْفِرُ

بِكُلِّ سُورٍ وَأَنْشِرَاحٍ فِي هَذَا الْفَضَاءِ وَيُرْتَفِعُ

هَدِيرُفِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ بِاسْمِكَ الْأَعْلَى وَتَقْلُدُ

الْآذَانَ مِنْ هَذَا النِّدَاءِ وَتَقْرَأُ الْعَيْنُ بِمُشَاهَدَةِ
 آيَاتِ الْهُدَى رَبِّ انِّى فَرِيدٌ وَحِيدٌ حَقِيرٌ لَيْسَ
 لِي ظَهِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا نَصِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا مُجِيرٌ إِلَّا أَنْتَ
 وَفَقِنِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَأَيِّدْنِي بِجُنُودِ مَلَائِكَتِكَ
 وَأَنْصُرْنِي فِي أَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَأَنْطِقْنِي بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ
 بَرِيَّتِكَ إِنَّكَ مُعِينُ الضَّعْفَاءِ وَنَصِيرُ الصُّغَرَاءِ وَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُخْتَارُ ع ع

(٢)

اللَّهُمَّ اللَّهُ تَرَانِي وَاللَّهُمَّ جِدِّ بِاللَّيْلِ

مَلِكُوتِكَ الْآبَهُنِ وَ مُشْتَعِلًا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ بَيْنَ
 الْوَرَى وَ مُنَادٍ يَا بِمَلِكُوتِكَ فِي هَذِهِ الدِّيَارِ -
 الشَّاسِعَةَ الْأَرْجَاءِ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَوَكِّلًا
 عَلَيْكَ تَارِكًا الرَّاحَةَ وَالرَّخَاءَ بَعِيدًا عَنِ الْأَوْطَانِ
 هَائِمًا فِي هَذِهِ الْبُلْدَانِ غَرِيبًا طَرِيحًا عَلَى
 التُّرَابِ خَاضِعًا إِلَى عَتَبَتِكَ الْعَلِيَّا خَاشِعًا إِلَى
 جَبْرُوتِكَ الْعُظْمَى مُنَاجِيًا فِي جُنْحِ اللَّيَالِي
 وَ بُطُونِ الْأَسْحَارِ مُتَضَرِّعًا مُبْتَهِلًا فِي الْغَدْوِ -
 وَالْأَصَالِ حَتَّى تُؤَيِّدَنِي عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ

نَشِرْتُمْ عَلَيَّوَكُ وَأَعْلَاءُ كَلِمَتِكَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ
 مَغَارِبِهَا رَبِّ اشْدُدْ أَرْزِي وَوَفَّقْنِي عَلَى عِبَادَتِكَ
 بِكُلِّ الْقُوَى وَلَا تُتْرِكْنِي فَرِيدًا أَوْ حِيدًا فِي هَذِهِ
 أَلِدِ يَا رَبِّ آنِسْنِي فِي وَحْشَتِي وَجَالِسْنِي فِي
 غُرْبَتِي إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيَّدُ لِمَنْ تَشَاءُ عَلَى مَا تَشَاءُ
 وَإِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ ع

هو الله

(٣)

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى هَذَا الضَّعِيفَ يَتَمَنَّى الْقُوَّةَ
 الْمَلَكُوتِيَّةَ وَهَذَا الْفَقِيرَ يَتَرَجَّى كُنُوزَ السَّمَاءِ وَمِنَ

وَ هَذَا الظَّمَانُ يَشْتاقُ مَعِينِ الحَيَاةِ اَلْأَبَدِيَّةِ
 وَ هَذَا العَلِيلُ يَرْجُو شِفَاءَ العَلِيلِ بِرَحْمَتِكَ
 الواسِعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَ بِهَا عِبَادَكَ المَخْتارِ
 فِي مَلَكُوتِكَ الأَعْلَى رَبِّ لَيْسَ لِي نَصِيرًا إِلا أَنْتَ
 وَ لا مُجِيرًا إِلا أَنْتَ وَ لا مَعِينًا إِلا أَنْتَ أَيُّدِي نَفْسِي
 بِعَلاؤِكَ عَلَيَّ نَشِرُ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ بَيْتِ -
 تَعَالَيْمِكَ بَيْنَ خَيْرَةِ خَلْقِكَ رَبِّ اجْعَلْنِي
 مُنْقَطِعًا عَن دُونِكَ مُتَشَبِّهًا بِذِيلِ عِنَايَتِكَ
 مُخْلِصًا فِي دِينِكَ ثَابِتًا عَلَيَّ مَحَبَّتِكَ عَامِلًا بِمَسْأَلَتِي

أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ

الْقَدِيرُ ع ع

(٤)

رَبِّ رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ بِمَا هَدَيْتَنِي

سَبِيلَ الْمَلَكُوتِ وَسَلَكْتَ بِي هَذَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ الْمَعْدُودَ وَنَوَّرْتَ بَصِيرَتِي بِمَشَاهِدَةِ

الْأَنْوَارِ وَأَسْمَعْتَنِي نَغْمَاتِ طَيْرِ الْقُدُسِ مِنْ

مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ وَاجْتَذَبْتَ قَلْبِي بِمَحَبَّتِكَ بَيْنَ

الْأَبْرَارِ رَبِّ أَيْدِي بَرُوقِ الْقُدُسِ حَتَّى أَنْبِئِي

بِاسْتِعَاذِكَ بَيْنَ الْأَقْوَامِ وَأَبْشُرْ بِظُهُورِ مَلَكُوتِكَ بَيْنَ
 الْأَنْبِيَاءِ رَبِّ انِّي ضَعِيفٌ قَوِيٌّ بِقُدْرَتِكَ وَ -
 سُلْطَانِكَ وَكَلِيلُ اللِّسَانِ أَنْطِقْنِي بِذِكْرِكَ وَ
 ثَنَائِكَ وَذُلَّ لَيْلِ عِزِّزِي بِالدُّخُولِ فِي مَلَكُوتِكَ
 وَبَعِيدِ قَرْبِي بِعَتَبَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ رَبِّ اجْعَلْنِي
 سِرَاجًا وَهَاجًا وَنَجْمًا بَارِعًا وَشَجَرَةً مُبَارَكَةً مَسْحُونَةً
 بِالْأَثْمَارِ مُظِلَّةً فِي هَذِهِ الدِّيَارِ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ .

هو الله

(٥)

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي مَعِ ذُلِّي وَعَسْدِي
 اسْتَعْدَادِي وَأَقْتِدَارِي مُهِمًّا بِعِظَائِمِ الْأُمُورِ -
 قاصِدِ الْأَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْجَمْهُورِ نَادِيًا لِلنَّشْرِ
 تَعَالَيْعِكَ بَيْنَ الْعُمَمِ وَأَنِّي أَتَوَفَّقُ بِهَذَا
 إِلَّا أَنْ يُؤَيِّدَنِي نَفْثَاتُ رُوحِ الْقُدْسِ وَيَنْصُرَنِي
 جُنُودُ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَتُحِيطَ بِي تَوْفِيقَاتِكَ الَّتِي
 تَجْعَلُ الذُّبَابَ عِقَابًا وَالْقَطْرَةَ بَحُورًا وَأَنْهَارًا
 وَالذَّرَاتِ شُمُوسًا وَأَنْوَارًا رَبِّ أَيْدِي بِنِي بِقُوَّتِكَ

الْقَاهِرَةَ وَقَدَّرْتَكَ النَّافِذَةَ حَتَّىٰ يَنْطِقَ لِسَانِي
 بِمُحَامِدِكَ وَنَعْوَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَيَطْفَعُ جَنَانِي
 بِرُحِيْقِ مَحَبَّتِكَ وَمَعْرِفَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَىٰ
 مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . ع ع

(٦)

اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ تَرَىٰ ضَعْفِي وَذَلِّي وَهَوَانِي
 بَيْنَ خَلْقِكَ مَعَ ذَلِكَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَقُمْتُ عَلَىٰ
 تَرْوِيجِ تَعَالِيْمِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ الْأَقْوِيَاءِ مُعْتَمِدًا
 عَلَىٰ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ رَبِّ إِنَّ طَيْرًا كَلِيلَ الْجُنَاحِ

أَرَادَ أَنْ يُطَيِّرُنِي هَذَا الْفَضَاءَ الَّذِي لَا يَتَنَاهَسِي
 فَكَيْفَ يُمَكِّنُ هَذَا إِلَّا بِعَوْنِكَ وَعِنَايَتِكَ وَتَأْيِيدِكَ
 وَتَوْفِيقِكَ رَبِّ أَرْحَمَ ضَعْفِي وَقَوْنِي بِقُدْرَتِكَ
 وَرَبِّ أَرْحَمَ عَجْزِي أَيْدِنِي بِقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ رَبِّ
 لَوْ تَوَيْدُ بِنَفْسَاتِ الرُّوحِ أَعْجَزَ الْوَرَى لَبَلَغَ الْمَنَى
 وَتَصَرَّفَ كَيْفَ يَشَاءُ كَمَا أَيْدَتِ عِبَادَكَ مِنْ قَبْلُ
 وَكَانُوا أَعْجَزَ خَلْقِكَ وَأَذَلَّ عِبَادِكَ وَأَحْقَرَمَنْ
 فِي أَرْضِكَ وَلَكِنْ بِعَوْنِكَ وَقُوَّتِكَ سَبِقُوا أَجْلَاءَ
 خَلْقِكَ وَأَعَاظِمَ بَرِّيَّتِكَ وَكَانُوا أَدْبَابًا فَاسْتَنْسَرُوا وَ

كَانُوا قَبَا عَافَا سَتَبَحَرُوا بِفَضْلِكَ وَعِنَايَتِكَ وَأَصْبَحُوا
 نَجُومًا سَاطِعَةً فِي أُنْفِ الْهُدَى وَطَيُورًا صَادِحَةً
 فِي أَيْكَةِ الْبَقَاءِ وَأَسُودَ أَزَائِرَةٍ فِي غِيَاضِ الْعِلْمِ
 وَالنُّهَى وَحَيْثَانَا سَابِحَةً فِي بُحُورِ الْحَيَاةِ بِرَحْمَتِكَ
 الْكُبْرَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمُ . ٤٤

هو

(٧)

إِلَهِي إِلَهِي أَنْتَ مَحْبُوبِي وَرَجَائِي وَ -
 مَقْصُودِي وَمُنَائِي إِنْ بِي بِكُلِّ تَضَرُّعٍ وَتَبَتُّلٍ أَنَا جِيكَ

أَنْ تَجْعَلَنِي مَنَارَ مَحَبَّتِكَ فِي بِلَادِكَ وَبِصْبَاحِ
 مَعْرِفَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَرَايَةَ مَوْهَبَتِكَ فِي مَمْلَكَتِكَ
 وَأَجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمُنْقَطِعِينَ عَنْ دُونِكَ
 الْمَقْدُوسِينَ عَنْ كُلِّ الشُّؤْنِ الْمُنْزَهِينَ عَنِ
 سُوءِ أَهْلِ الظُّنُونِ وَأَشْرَحْ صَدْرِي بِرُوحِ
 التَّائِيْدِ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَنُورِ بَصْرِي بِمَشَاهِدَةِ جُنُودِ
 التَّوْفِيقِ الْمُتَتَابِعِ عَلَيَّ مِنْ جِبْرُوتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ ع

هو الابهى

(٨)

قُلْ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَنِي، إِلَى مَطْلَعِ أَنْوَارِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَدَلَلْتَنِي، إِلَى مَشْرِقِ آثَارِ فِرْدَاؤِنِيَّتِكَ
 وَسَقَيْتَنِي كَأْسًا دِهَانًا مِنْ صُهْبَاءِ الْعُرْفَانِ
 وَأَسْكُرْتَنِي مِنْ سُلَافِ رَحِيقِ عَتَقٍ فِي دُنَانِ -
 الْإِيْقَانِ وَجَعَلْتَنِي آيَةَ الْهُدَى وَرَايَةَ التَّقَى
 أَلْقَيْتَ عَلَيَّ الْكَلِمَةَ الْإِلَهِيَّةَ فِي قَلْبِ أَمْتَلَاءِ حُبِّكَ وَ
 وَفَاءِ اسْئَلُكَ بِالْأَشِعَّةِ السَّاطِعَةِ مِنْ سِرَاجِ -
 الْمِيثَاقِ أَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعَهْدِكَ

بَيْنَ مَعْشَرِ الْأَفَاقِ وَتَمَنَّ عَلَيَّ بِالْإِقْتِبَاسِ مِنْ نُورِ

الْإِشْرَاقِ حَتَّى تُشَخِّصَ الْأَحْدَاقُ مِنْ نُورِ الْأَنْوَارِ

وَسُطُوعِ ضِيَاءِ الْأَسْرَافِ الْأَقْطَارِ إِنَّكَ أَنْتَ

الْمَقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ ع

هو الالاهى

(٩)

إِلَهَى أَنْتَ مَرَجِعِي وَمَلْجِئِي وَمَهْرَبِي وَ

مَلَانِي إِنْ شَفَعَ لَدَيْكَ بِقُطْبِ سَمَاءِ أَحْدَابِيَّتِكَ

وَمُرْكَزِ دَائِرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَمِنْطَقَةِ فَلَكَ صَمْدَانِيَّتِكَ

وَنِيرِكَ الدَّرْهَرِيَّةِ الدَّرِي فِي أَوْجِ رَبَانِيَّتِكَ

أَنْ تُوَيْدَ هَذَا الْعَبْدَ الْمُحْتَاجَ وَأَوْقِدَ كَالسَّرَاجِ
 الْوَهَّاجِ وَأَجْعَلْهُ سَحَابًا مِدْرَارًا بِالْمَاءِ الشَّجَاجِ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُوفِقُ الْمُوَيْدُ عَلَى السُّلُوكِ
 فِي هَذَا الْمَنْهَاجِ الْوَاضِحِ السُّوِيِّ وَلَيْسَ لَكَ
 أُمَّتٌ وَالْأَعْوَجَاجُ أَيْ رَبِّ أَنْفِخْ فِيهِ رُوحَ الْحَيَاتِ
 وَأَجْعَلْ مِنْ آيَاتِكَ لِبَاهِرَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ رَبُّ
 النُّجُومِ الزَّاهِرَةِ وَرَبُّ الْفَلَكَ الْأَعْلَى . ع . ع

فصل چهارم - مناجاتهای مخصوص

اما الرحمن .

هو الله

قَوْلِي لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا نَوَّرْتَ بِصِيْرَتِي
 بِمُشَاهِدِ قَالِآيَاتٍ وَزَيَّنْتَ حَقِيقَتِي بِمَعْرِفَةِ
 رَبِّكَ الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ وَأَحْيَيْتَنِي بِنَسَمَةِ الْأَسْحَارِ
 وَعَطَّرْتَ مَشَامِي بِنَفْحَةِ الْأَزْهَارِ وَشَمِّمْتَ حُدُوقِي
 بِالْأَسْرَارِ يَا رَبِّ إِنِّي سَقِيمٌ فَاشْفِنِي وَكَلِيلَةٌ
 فَأَنْطِقْنِي عَوْدِنِي بِالذَّلِّ وَالْإِنْكَسَارِ وَاحْفَظْنِي
 مِنَ الْفُرُورِ وَالْإِسْتِكْبَارِ وَخَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ فَاجِرٍ
 كَفَّارٍ وَأَنْقِذْنِي مِنْ ظُلُمَاتِ الشُّبُهَاتِ وَالْقَسِي

انتشرت في الدنيا وأجعل لي قدما راسخة
 على صراطك المستقيم ومنهجك القويم لا اتخذ
 سبيلا الفنى سبيلا بل اتخذ منهنج الرشد
 سبيلا رب اننى أمة ضعيفة عاجزة فى الافتتاح
 قاصرة لدى الامتحان ونجنى من التمحيص
 المنصوص من فم أئمة الهدى ونجوم الأفق
 الأعلى عليهم التحية والثناء قال عليه السلام
 الناس هلكاء إلا المؤمنون والمؤمنون هلكاء
 إلا الممتحنون والممتحنون هلكاء إلا المخلصون
 والمخلصون فى خطر عظيم ياربى الرحيم

إِنَّ أُمَّتَكَ السُّقِيمَ تَرْجُو فَيْضَكَ الْعَظِيمَ وَ -
 شِفَاءَكَ الْمُبِينِ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الْعَظِيمُ .

عبد البهاء عباس

هو الابهس

(۲)

ای پروردگاری آمرزگار این امه موقنمات
 را با اولاد و احفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم
 فرما و بر پیمانت محکم و استوار نما و از امتحان و
 افتتان محفوظ و مصون بدار و از ماد و ن خود

مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران -
 منزل و ماوی بخش و نور دیده اش و فَلَذَّة کَثِیْرَةٌ
 را از هر مشکل و بلیّه شدیده رهائی بخش و
 روح و جاننش و پسر مهربانش در کهف حمایت
 صیانت فرماتویی عَفْوٌ غَفُورٌ رَاحِمٌ یَوْمَ النَّشُورِ •
 ای خدا اوند این مادر و فرزند را در حبس و محبوسه
 بخت ابهسی ملجاء و پناه ده و در جوار رحمت
 کبری بعد از عروج از عالم ادنی منزل و ماوی -
 بخشانک انت الکریم المتعال • ع ع

هو الله

(٣)

قَوْلِي لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ

بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَهَدَيْتَنِي إِلَى مَلِكُوتِكَ وَ

سَقِيَّتِنِ كَأَنَّ مَن هَدَىٰ أَيْتِكَ وَظَلَمْتَ عَلَيَّ شَجَرَةَ -

وَحَدِ أَيْتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ -

إِلَهِي نَبِّتْنِي عَلَىٰ عَهْدِكَ وَأَجْعَلْنِي مُسْتَقِيمَةً فِي

حُبِّكَ وَنَجِّنِي مِنْ كُلِّ إِفْتِتَانٍ شَدِيدٍ رَبِّ رَبِّ -

أَجْعَلْنِي فِدَاءً لِإِمَائِكَ وَشَهِيداً فِي سَبِيلِكَ وَ

خَاضِعاً خَاضِعاً لِسَمَاعِ الْخَلْقِكَ وَمُحِبِّاً لِجَمِيعِ عِبَادِكَ وَخَاضِعاً

لِلسَّلَامِ الْعَامِّ وَالصُّلْحِ وَالْحُبِّ وَالْأَمَانِ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ ع . ع

فصل پنجم - مناجاتهای مخصوص

اطفال

هو الله

(۱)

ای پاک یزدان این نهالان جو بیبار
 هدایت را از باران ابر عنایت تروتازه فرما و بنسیم
 ریاض احدیت اهتزازی بخش و بحرارت -
 شمس حقیقت جانی تازه عطا نما تانشو و نما
 نمایند و روز بروز ترقی کنند و شکفته گردند و سربار

و برگشوندنای سرور ننگر جملہ سراہوشیاز کن
 وقوت و اقتدار بخش و مظاہرتا بید و توفیق فرما
 کہ در نہایت برازندگی در بین خلق مشہور
 شوند توئی مقتدر توانا . ع ع

(۲)

ہوالہ

سرور گارا این اطفال رانہا لہای بیہمال
 کن و در حدیقہ میثاق نشو و نما بخش و بغیض
 سبحان ملکوت! بہن طراوت و لطافت . . .
 مہربان اطفال صغیرم بد خول در ملکوت
 کبیر فرما در زمینم آسمانی فرمانا سوتیم لا ہوتی

فرما ظلممانیم نورانی کن جسمانیم روحانی نما
ومظهر فیوضات نامتناهی فرماتوئی مقتدر و

مهربان . ع . ع

(۳)

هوالله

- رہی رہی گود گم خرد سال از پستان عنایت
- شیردہ و در آغوش محبت پرورش بخش و در -
- د پستان ہدایت تعلیم فرماود رظل عنایتت
- تربیت کن از تاریکی برہان شمع روشن کن از
- پژمردگی نجات دادہ گل گلشن فرما بندہ -
- آستان کن و خلق و خوی راستان بخش -

موهبت عالم انسانی کن و تاجی از حیات ابدیه
بر سر نه توئی مقتدر و توانا توئی شنونده و بینا

۴۴

(۴) هوالله

خداوند ا مهربان ا گود کانیم بینوا و طفلانیم
در نهایت فقر و فنا ولی سبزه جویبار توئییم
و نهالهای پر شکوفه بهار تو از رشحات سحاب
رحمت طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت
نشو و نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق
لطافتی عنایت کن و در بوستان معارف درختان
پر برگ و بار فرما در افق سعادت ابدی نجوم

ساطع الانوار کن و در انجمن عالم انسانی
 چراغهای نورانی فرما پروردگار اگر بنوازی هر
 يك شه با زاوج عرفان گردیم و اگر بگذاری
 بگدازیم و بضر روزیان گرفتار شویم هر چه هستیم
 از تو هستیم و بدرگاهت پناها آریم توئی دهنده

و بخشنده و توانا .

عع

هو الله

(۵)

إِلَهِي هُوَ الْأَطْفَالُ فُرُوعُ شَجَرَةِ
 الْحَيَاةِ تَوْطِيؤُ جِدِّ يَقَّةِ النَّجَاتِ لِنَالِي صَدْفِ
 بَحْرِ حَمَتِكَ أُرَادِ رَوْضَةَ هِدَايَتِكَ رَبَّنَا إِنَّا نَسِجُ

بِحَمْدِكَ وَتَقْدِيرِكَ وَتَنْتِزِعِ إِلَى مَلَكُوتِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَنَا سُرَجَ الْهُدَى وَنُجُومَ
 أُنْفِيقِ الْحِزَةِ الْأَبَدِيَّةِ بَيْنَ الْوَرَى وَعَلِمْنَا مِنْ
 لَدُنْكَ عِلْمًا يَا بَهَاءُ الْأَبْهَى . ع ع

هو الله

(٦)

ای جلیل اکبر این کتیز صفیر راد ختر خوش

اختر فرما و در درگاه احد بتت عزیز کن از جام

محبتت لبریز نما تا شور و لیس انگیزد و مشک

و عنبری بیزد توئی مقتدر و توانا و توئی دانا و

وینا . عع

(۷) هوالله

طفل صغيرم پستان عنایت راندی عزیز
 کن و از شهد و شیر محبت نشوونما بخش و در
 آغوش معرفت پرورش ده در کودکی آزادی ده
 و فرزانی بخش و این بی نیازا محرم ملکوت
 رازنما توئی مقتدر توانا . عع

(۸) هوالله

خداوند ا این طفل صغير را در آغوش محبت
 پرورش فرما و از رندی عنایت شیر ده این نهال
 تازه را در گلشن محبت بنشان و بر شحات

سحاب عنایت پرورش دہ از اطفال ملکوت کن
 و بجهان لاهوت ہدایت فرماتوی مقتدر
 و مہربان وتوی دہندہ و بخشندہ و سابق

الإنعام . ۷۷

هو الله

(۹)

إِلٰهِي إِلٰهِي نَحْنُ أَطْفَالُ رُضْعَانٍ تَدِي
 مَحَبَّتِكَ لَبِنَ الْعِرْفَانِ وَدَخَلْنَا فِي مَلَكُوتِكَ مِنْذُ
 نَعُومَةِ الْأَطْفَارِ وَنَتَضَعُ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 رَبِّ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا عَلَى دِينِكَ وَأَحْفَظْنَا فِي
 حِصْنِ حِفْظِكَ وَأَطْعِمْنَا مِنْ مَائِدَةِ السَّمَاءِ

وَأَجْعَلْنَا آيَاتِنَا لِلْهُدَىٰ وَالسُّجُودِ التَّقْوَىٰ وَأَمْدِنَا
 بِعَلَائِكَ يَا رَبِّ الْجَبْرُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ • ع ع

خاتمه

مناجات لقاء

قوله الاحلى :

* این مناجات را هر نفسی بکمال تضرع و

ابتهاال بخواند سبب روح و ریحان قلب است

عبد گردد و حکم ملاقات دارد •

إِلَهِي إِلَهِي أَنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ
 وَالتَّبَتُّلِ وَالْإِبْتِهَالِ وَأَعْفِرُ وَجْهِي بِتُرَابِ عَتَبَةِ
 تَقَدَّسَتْ عَنْ ادِّرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَالنَّعْوَاتِ
 مِنْ أَوْلَى الْأَلْبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
 الْخَاشِعِ بِبَابِ أَحَدِ بَيْتِكَ بِلَحْظَاتِ أَعْيُنٍ -
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَتَخَمَّرُهُ فِي بَحَارِ رَحْمَةِ صَمَدِ انِّيَّتِكَ
 أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَرَقِيقُكَ السَّائِلُ
 الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ مَبْتَهَلٌ إِلَيْكَ مُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ
 مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَ يُنَاجِيكَ وَيَقُولُ

رَبِّ أَيْدِي نِي عَلَى خِدْمَةِ أَحِبَّائِكَ وَقَوْنِي عَلَى
 عُبُودِيَّةِ حَضْرَتِ أَحَدِ يَتِّكَ وَنُورِ جَبِينِي بِأَنْوَارِ -
 التَّعْبُدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَالتَّبَتُّلِ إِلَى مُلْكُوتِ
 عَظَمَتِكَ وَحَقِيقَتِي بِالْفَنَاءِ فِي فِنَاءِ بَابِ الْوَهْيَتِكَ
 وَأَعْنِي عَلَى الْمُواظَبَةِ عَلَى الْإِنْعِدَامِ فِي رَحْمَةِ -
 رُبُوبِيَّتِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَقْنِي كَأَنَّ الْفَنَاءَ وَالْبِسْنِي
 ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَافْرِقْنِي فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ وَاجْعَلْنِي
 غِبَارًا فِي مَمَرِ الْأَحِبَّاءِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً لِلْأَرْضِ الَّتِي
 وَطِئْتُهَا أَقْدَامُ الْأَصْفِيَاءِ فِي سَبِيلِكَ يَا رَبِّ -

الْعِزَّةِ وَالْعُلَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ هَذَا
 مَا يُنَادِيكَ بِهِ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي الْبُكُورِ -
 وَالْأَصَالِ أَيُّ رَبِّ حَقَّقَ آمَالَهُ وَنُورًا أَسْرَارَهُ
 وَأَشْرَحَ صَدْرَهُ وَأَوْقَدَ مِصْبَاحَهُ فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ
 وَعِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ . ع ع

+++++

معانی مصطلحه لغات مشکله مند رجه در

ضمن مناجاتهای مبارك بترتیب حروف هجاء

الف

اصال شامگاهان

أَضْرِمُ براغروز

آنسنا مشاهد و کردیم ما

آنسنی همد م من باش

آووا پناه‌هند و شدند - پناه بردند

اباهر رگهای پرو بال پرندگان

تضرع وزاری	ابتهاال
زاری کردند - تضرع نمودند	ابتهلوا
د را زمیکنم - میگسترانم	ابسط
چشمهای خیره شده	ابصارشاخصه
برانگیز - مبعوث فرما	ابعث
پیروی کردند	اتبعوا
شفیع قرار میدهم	اتشفع
گناهکار	اثیم
پناه بد همراه	أَجْرُنِي
زیاد کن - فراوان ببخش	أَجْزِلْ
بزرگان	أَجْلَاءُ

شعله آتش و برانفر و ختگورین

اجیج

شیرین تر

أَحْلَى

زند و کن

أَحْيَى

بگردان
راهنمایان
انتشار دادن

أَدْلَى
إِذَاعَه

بندگان تو

أَرْقَائِكَ

سیراب فرمودی

أَرْوَيْتَ

کمر آنها را (محل بستن کمر بند)

أَزْرَهُمْ

گلها

أَزْهَارَ

دانشمند شدند

أَسْتَبْحَرُوا

بی نیاز شدند

أَسْتَغْنَوْا

استنشام نمودند	استنشقوا
روشن تر	استنى
شیران	أسود
حزن واندوه	اسى
منتشر ساختن	اشاعه
کنایه از شدت گرفتاری	اشتدت الساقى
است .	بالساق
محکم کن - ببند	اشدد
مرغوبتر - لذیذتر	اشهى
رنج و زحمت	اضطهاد
گری مرغ کوچکی است	أطرق كرى

یعنی ای کری سرخود را پائین بیند از زیر از تو
 بزرگتران هستند این مثل د روقتی گفته میشود
 که با وجود اشخاص مهم و محترم اشخاص پست و
 مردمان نالایق بخواهند خود نمائی کنند و زمام
 امور را بدست بگیرند د چنین وقتی میگویند .

• اَطْرُقُ كَرِيًّا اِنَّ النِّعَامَ مَقِي الْقُرَى

خاموش کن (چراغ و آتش)

اَطْفِ

ظلم و ستم کردن

اعتساف

مساعدت فرما مرا - کمک کن

اَعْنِي

مرا

بخاک آلوده میسازم

اُفْبِرْ

بخاک آلودگی - تیرگی

اغبرار

غرق کن آنها

اغرقهم

تهمتزنند - دروغگو

اغاناك

استفاده کردند - بهره

اقتبسوا

مند شدند

کسب کردن

اقتراف

پیروی کردن

اقتفاء

صورت خود را بخاک

اُكِبٌ

میگذارم

پنجهها را دستها

اُكْفٌ

اعوجاج - کج بودن

اُمَّتٌ

امطار	باران‌ها
انبئت	رویابند
انبعاث	برانگیختن - برانگیختگی
انحاء	اطراف
أَنْزَرُ	روشن‌کن
أَنْسِنِي	ازد یاد من ببر
إِنْصُنِي	پژمرده شده - بیمار شده
انطقنی	گویا سازمرا
انعش روحی	حیات تازه عطاکن
انعم صبا حهم	روزآنها را بخیر کن

انفخ	بدم
انقذهم	نجات ببخش آنها را
انلنا	ما را فائز فرما - بمقصود
اننى	برسان
اوفر	كى كجا چگونه؟
اوراد	زياد تر
آوقدت	گلها
اهتزوا	برافروخت
ايدهم	از شدت سرور بحركت آمدند
	كلكن آنها را

ب

بائس بائس بیچاره - فقیر

بادیه بادیه بیابان

باسقه باسقه بلند

بَثُّ بَثُّ منتشر کردن

بَرَّ بَرَّ بیابان

بریتك بریتك خلق تو - بندگان تو

بیدا بیدا بیابان

بِیْضُ بِیْضُ سفید فرما

بیهمال بیهمال بی مثل - بی نظیر

بین الوری بین الوری در میان مردم

ت

سبز و خرم شد (باغ د لکش)	تَانَقْتٌ
آه کشیدن	تَاوَهٌ
تضرع و زاری کردن	تَبْتَلٌ
باز میشود - میشکند	تَتَفْتَحُ
شعله و راست	تَتَلَهَّبُ
تعجیب و ثنا ی تورا مینگویند	تُتَنِّي
کم کم نوشیدن	تَجْجَعُ
سوزش	تَحْرِقٌ

غم و اندوه داشتن	تَحْزِنُ
فروتنی و افتادگی	تَخَشُّعٌ
فرو میرود - در حالت میکند	تَخَوُّضٌ
آب فواره میزند	تَدْفِيقٌ
نام مرغی است	تَدْرُو
شعله ور میشود	تَسْعَرَت
بیداری - بیدار خوابی	تَسَهَّدٌ
خیره میشود (چشم)	تَشْخِصٌ
فرا بگیرد - احاطه کند	تَشْمَلُ
حمله میکند - هجوم میکند	تَصُولٌ
در برد داشتن	تَضَمَّنَ

بوی خوش میوزد	تعَبِق
جانها بلب رسید	تَفَرَّغَتِ النَّفُوسِ
دهان باز کردن - لب	تَفْوَه
گشودن	
چشمها روشن میشود	تَقْرَأُ الْعَيْنِ
شعله میزند	تَلْظَت
حسرت و افسوس	تَلْهَف
میخرا مند	تَمَايَلُوا
امتحان - آزمایش	تَمَحِيص
بر طرف میشود	تَنْقِشِع
آه و ناله	تَنْهَدُ

درد و بیقراری

تَوَجُّعٌ

تنهائی - بیکسی

تَوَحُّدٌ

برافروختگی

تَوَقُّدٌ

شدت شوق مرا

تَوَقُّی

موج

تَبَارٌ

ث

زیاد

باران ریزان - ریزش کند

تَبْجَاعٌ

پستان

تَبْدِی

خاک - زمین

تَبْرِی

ازدها - مار بزرگ

تَبْعَانٌ

جمعیت - دسته

تَبْلَهٌ

ج

انکار کردن جحود

بال مگس جَفاح ذباب

گناه جُناح

دورسازمرا جَنَبینی

سپر من جُنَّتی

شب
درد ل شب - یکقسمتاز جنح

لشکرها جنود

دوری - فراق جَوی

ح

سرگردان شده حارت

نائل شدند - جمع آوری کردند	حازوا
نگاهبان - حافظ	حارس
سیاه و تیره	حالکه
دام ها - تله ها	حبائل
ناامیدی	حرمان
بی نصیب ساختن مرا	حَرْمَتْنُو
پیشگاه - آستان	حضرت
زانو - دامن	حُضْن
بشتابید - عجله کن	حُی
حوض های آب	حیا ض

ماهی ها

حیتان

خ

فرورفت

خاض

مشرق و مغرب

خافقین

خاموش شد چراغها

خبت

پاره کردند

خرقوا

گوهر تابناک

خریدة النوراء

سبز رنگ

خضرت

دریای موج پهنای

خضم

د

مصیبت شدید

داهیه دهما

جعبه جواهر	دُرج
زره - جوشن	درع
درخشان	درهرة
زبان بیرون آورد -	دلعت
خوانندگی کرد	
غرش	دمدمه
خم ها - خمره ها	دنان
ازخاک پست تر	دون التراب
لبریز	دهاق
حیرت زدگی - دست و	دهشت
پاگم کردن	

د یجور

تاریک - سیاه

ز

ذاعت

منتشر شد

ذباب

مگس

ذنب

گناه

ذهلت

فرا موش کرد - غفلت کرد

ر

رافلین

خرامندگان

ریت

نمو کرد - سبز شد

رجوم

تیرها - دور کردن -

راندن

پیشگاه - آستان	رحبه
وسیع	رحیب
خوشگذرانی - آسودگی	رخاء
د رزندی	
هلاکت - مرگ	ردی
بلیات - مصائب	رزیات
قطره‌ها	رشحات
مکیدیم ما	رضعنا
بندگی	رقیت
سیراب شدن تشنگی من	رُواءُ غُلَّتِي
کوههای محکم و یا برجها	رواسخ

زائرة ز نعره زنند (شیر)

زاهرة ز درخشان

زنج ز بینداز

زرد ز زیاد کن

زفیرنار ز شعله آتش

زنیم ز لثیم و پست

زوابع ز گرد بادها

س

سابحه سنا کنند

سابغه زیاد - فراوان

سبحات پرده ها - موانع

ابر	سحاب
خوشی - شادمانی	سراء
قلوب	سرائر
چراغها	سج
مریض - بیمار	سقیم
شراب خالص - باد صاب	سُلاف
صلح و آشتی	سلام
رفتند	سلکوا
مراراهنمائی کردی	سلکت بی
صلح عمومی	سلم العا
تسلی دادن - غمگساری	سلوت

۱۵۸	سم الخياط
سوراخ سوزن	سم النوى
زهر فراق	سَمَّة
علامت - نشانه	سَوَى
راه راست	سَيْب
باران - بخشش	

ش

شاسعاً لارجاء	پهناور
شاطى	ساحل - کنار
شجرة الغضا	درختى است که چوبش
	چون آتش شود خيلى دوام
	دارد و بر حرارت است.
شحناء	دشمنى و عداوت

پیسروسامانی - پراکندگی

شعث

بوی خوش

شمیم

کوه‌های بلند

شوامخ الجبال

اخلاق عادات

شمیم

ص

پرندگان خواننده

صاحه

عفو بخشش

صفح

حفظ

صون

باد ناب

صهباء

باران شدید

صیب

ض

تضع وزاری

ضراعت

عداوت

ضعینه

قلوب

ضمائر

ط

سرشار - لبریز

طافح

نقشه کشی - طرح ریزی

طراحی

بخاک افتاده

طریح

سرشار شد - لبریز شد

طفحت

شیاطین - فریبندگان

طوائفیت

خوب و خوش فرمای

طیب

ظ

سایه

ظَل

سایه ها

ظِلَال

تاریکی

ظَلَام

ظالمها - ستمکاران

و ظَلَامٌ

سایه بر سر من افکندی

ظَلَلْتُ عَلَيَّ

تشنگان

ظِلْمَاء

ع

خوشبوی

عَابِقَه

کسانیکه در رجائی بمانند و

عَاكِفِيْنَ

توقف کنند

د ریا	عُباب
گهنه شده	عَتَقَ
فریاد و فغان	عجیح
میدان	عرصه
د ستاویز	عُرُوه
جمعیت	عُصَبَه
استخوان	عَظْم
بزرگی	عِظَمَ
رنج و محنت	عناء
عنبروت ها	عناکب
عادت بد و مرا	عَوْدُ نَبِيٍّ

مساعدا ت وكمك

عون

چشمه

عين

غ

زمین - خاک

غبراء

رشك

غبطه

صبحگاهان

غُدُو

پرده

غشاوه

پرده

غشاء

پرده

فظاء

پوشانیده

غَطَّتْ

تشنگی آنها را

غلتهم

شدت عطش	غلیل
اعماق امواج	غمار
اعماق امواج	غمرات
سر سبز - سبز و خرم	غناء
جنگل ها	غیاض
ابر ها	غیوم
ف	
سواران دلیر	فارسان
مغ شکاری شدند	فاستنسروا
بارید	فاضت
سستی	فتور

خرم و سرور	فتوح
محللی است در کف که در	فرائض
وقت ترس می لرزد	
زیادی - بسیاری	فرط
نجات نمیدهد او را	فلا ینقذها
پاره جگر	فِلْدَةٌ
نیستی	فِنَاءٌ
آستان - پیشگاه	فِنَاءٌ
نسیمهای خوشبو	فوحات
بیابانهای پهناور	فیافی
باران ابر	فیض المسحاب

ق

نادان

دویای مرا

ته - انتها

روشن شد

کوتاهی کردن

حفظ کن مرا

قوت بد مرا

محکم - متین

بی نیاز

و
قباع

قد می

قرار

قوت

قصور

قنی

قو

قویم

قیوم

ك

کاشف کروب غمگسار - برطرف کنند

سختیها

کسیر الجناح شکسته بال

کلّ لسانه زیانش عاجز است

کلائتک حفظ تو

کلیل عاجز

ل

لاحت آشکار شد

لا یبتغون طالب نیستند

لا یبها بون نمیترسند

نگاهها - عنایت ها

لحظات

زبان حال

لسان الخافية

شعله

لظي

آب دهن

لعات

شعله وری او

لهيبها

برجم - رایت

لواء

سوزش مرا

لوعتي

شب تاريك

ليلة لدماء

م

بی قدر و قیمت

مبتذل

مقصود - مطلوب

مبتغى

مبذول

بخشید شده

متدافق

فواره زتند

مترافی الاطراف عمارت بلند که سایر عمارتها

د برابر او حقیر و پست مینماید

متصور صد

منتظر

متسخره

برافروخته - شعله ور

متهیجه

پرهیجان

متیمه

آشفته ز شدت عشق

مجالس

جلوه گاه ها

مجترح

مقصر - عاصی

محفوظه

احاطه شده

از بین رفتن و فنا	مَحَقَّ
گشایش - آسایش	مَخْرَج
باران فراوان	مِدْرَار
غورش کنند ه	مَدْمَدِم
نقطه مقصود که بطرف	مَسَاق
او میروند	
مسرور و شادمان	مَسْتَبْشِر
کسی که از او کمک میطلبند	مَسْتَعَان
گله مند از زندگی	مَسْتَمِنْد
خونهای ریخته شده	مَسْفُوكَه
بینی - قوه شامه	مَشَام

خراب و ویران	مطمور
پناهگاه	معاز
سخت	معسور
جمعیت - گروه	معشر
کسی که صورتش را بخاک بجا	مُعَفِّرٌ
آباد	معمور
چشمه آب زندگانی	مُعِينُ الْحَيَاتِ
فریاد رس	مُغِيثٌ
بیا بانهای بی آب و علف	مُفَاوِزٌ
بخاک افتاده - رو بخاک	مُكَبِّ
نهاد	

شعلهور

ملتهبه

نقاطی که گیاه از آنها

منابت

میروید

ستون بلندی که بر آن

منار

چراغ گذارند

مسرور

منشرحه

کمر بند

مِنْطَقَةٌ

زند و کنند

مُنْعِش

نجات دهند

مُنْقِذ

منهج - راه راست

منهاج

آرزو

مُنَى

توفیق دهند	موفق
تا یید کنند	مویید
پرتگاه ها	مهاوی
حیران و سرگردان	مهیما
آب ها	میاہ
آسان	میسور
ن	
حرکت کنند - جنبند	نابضه
آتش سوزان	نارحامیه
آتش برافروخته	نارموصده
میخوانیم	نرتل

راهنمائی کنیم	نسوق
شکسته بال	نسیل الریاش
سرسبزی - خرمنی	نصرت
کنایه از کودکی است	نعومة لا ظفار
بویهای خوش	نفحات
نموکرد	نهیست
بلیات و مصائب شدید	نوائب
گریه و ناله مرا	نیاحی
تضرع و زاری	نیایش
حیران و سرگردان	هاثم
حیران شدند	هاموا

جهنم - دوزخ	هاوِیه
حیران و سرگردان	هائِم
وزیدن باد	هبسوب
پاره کردند - بی احترامی کردند	هتکوا
صدای کبوتر	هدیر
سرو پیدا	هممه
ذلت مرا - خواری مرا	هوانی
فتنه و فساد	هوج و موج
آسان کن بر من	هَوْن
بیابان بیکران	هیما

آشفته سازمرااد رمحبت خود

هَيْعَنِي

و

زوی مرا بسوی خود بگردان

وَجِّهْ

کنارگذاشتند

وَدَعَوْا

خدا حافظی کردند - ترك

وَدَعَوْا

کردند

چشمه که از آن آب برمیدارند

وَرَدِ مَوْرُودِ

مردم

وَرِي

وارد شدند - خدمت

كَوْفَدُوا

رسیدند

ورود - خدمت رسیدن

وَفُودِ

دوستی تو	وَلَا تُك
برق	وَمِيض
پستی - حقارت	وَهْدَة
کاهیده استخوان من	وَهَن

ی

شعله میزنند	يَتَّاجِجُونَ
مهربانی میکنند	يَتَرَّاقُونَ
امید و آراست	يَتَرَجِّجُونَ
میتابد	يَتَشَمَّعُونَ
همه ردی میکنند	يَتَوَجَّعُونَ

شعله میزنند	یتوقد ون
دُر ناسفته	یتیمۃ العصماء
مهر بانوی میکند - ناله میکند	یَحْنُ
میگردد - دورش میچرخد	یَحوم
فرو بروند	یخوضوا
میلرزد	یرتعد
پر میزند	یرفرف
بهره مند میشوند	یستفیضون
لبریز میشود	یطفح
فرو بروند	یغوصوا
ظلم کند - ستم نماید	یفرط

دانه دانه برچینند

یلتقطوا

سرگرم شوند - مشغول

یلتقهوا

شوند

دریا

۴

از شدت سرور حرکت آمد

یهتز

++++

++

++

معانی مصطله لفات مشکه مند رجه در همین

مناجاتهای مبارکه که در جلد دوم "اذکار

المقربین" بود پایان رسید.

والله الحمد فی الاخرة والاولی

ط (۲۰۰۰)

از قارئین محترم مستدعی است قبل از

تلاوت این مجموعه اغلاط ذیل را تصحیح

فرمایند :

<u>صواب</u>	<u>سطر</u>	<u>صفحه</u>
مَشْتَعِلُونَ	۶	۸
الْإِقْتِفَاءُ	۱	۱۰
الْخَافِقِينَ	۵	۱۰

صفحة	سطر	غلط	صواب
٢٣	١٠	العصبة	العصبة
١٥	١	القيم	القيم
٢٣	١١	عاشقان تو	عاشقان
			پریشان تو
٢٤	٢	وهدايت به	وهدايت به
٢٦	٢	جميع الشئون	جميع الشئون
٣٠	٥	جميع	جميع
٣٤	٣	دَرَهْرَهَة	دَرَهْرَهَة

صواب	غلط	سطر	صفحة
تشمّل	تشمّل	٥	٣٥
نضرة	نضرة	٣	٣٦
وافئدة منجذبة	وافئدة منجذبة	٥	٣٦
تحينات و قابليات	تحينات قابليات	١٠	٣٨
ازدهم	ازدهم	٣	٤٦
دل بتو	دل بتو	٢	٥١
نرتيل	نرتيل	١	٥٢

صواب	غلط	سطر	صفحه
انفراد	انفرادی	۵	۵۳
تفردت	تفردت	۸	۵۶
صفة غير هذه	صفة هذه	۱	۵۸
ذروة	ذروة	۱	۶۱
لامفر	لامفر	۲	۶۱
اهتزاز	اهتزاز	۴	۶۲
انبعاث	انبعاث	۵	۶۳
مخوفة	مخوفة	آخر	۶۵

صواب	سطر غلط	صفحه
والاجساد	والاجلاد	٧٢
الحرب	الحرب	آخر
نور	نور	٢
والولدان	والوالدان	٣
علمتهم	علمتم	٧
حقيقتك	حقيقتك	٧
خض بي	خض بي	٦
شفيت	شفيت	٣

صواب	سطر غلط	صفحه
تأیید ^۱ ند	ییدند	۸۸
رائقه ^۲	رائقه ^۱	۹۲
غلیل	نلیل	۹۸
واظمانی	وا نی	۱۰۱
اوقدت ^۳	اوقدت ^۱	۱۰۲
هذا النداء ^۴	هذا النداء ^۱	۱۰۶
هرمشکلی	هرمشکل	۱۲۳
محشور	مشهور	۱۲۶

صفحة سطر غلط صواب

— — — — —

١٣١ ٤٤٤٤ نسو نشو

١٤٢ ٢ غرق كن غرق كن

آنها آنها

١٥٧ ١٠٠ سلم العا سلم الحمام

١٦٩ ٣ مترافى مترافى

الاطراف الاطراف